

"ATEITIS" EINA KAS ANTRA DIENA:

Užrašinkais, Ketveriais ir Subatomis.
Leidžia "Ateitis" B-vė. Prenumeratos kaina:
Suvienuose Valstijose metams\$2.50
Kitose Valstijose metams\$3.50
Kitose Valstijose metams\$3.50
"Apparatus" Kainų klaidų laišku. Adresas:
Ateitis Pub. Co.,
366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

ATEITIS

THE LITHUANIAN TRI-WEEKLY "ATEITIS"

Published Every Tue, Thurs, and Sat. By
"ATEITIS" Publishing Co., at Boston, Mass.
Yearly Subscription:
In United States.....\$2.50
To Foreign Countries.....\$3.50
Advertising rates on application.
All communications should be addressed:
Ateitis Pub. Co.,
366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

KAINA 3 CENTAI

Entered as Second-Class matter January 14, 1914, at the Post Office at Boston, Massachusetts, under the Act of March 3, 1879.

No. 49

Telephone:
So. Boston 21087.

South Boston, Mass., Subata, Balandžio (April) 22 d. 1916 m.

Telephone:
So. Boston 21087.

Metai III.

Rusai Francijoje.

120.000 rusų vakarų fronte.

Francuzai užėmė vokiečių tranšėjas.

Turkai traukiasi atgal.

DŽIAUGIASI TREBIZONDO UŽĖMIMU.

Ne vien tik rusų spauda ir visuomenė nužūgo, kuomet rusų kariuomenė užėmė Trebizondą, bet ir francūzų, ir anglų ir kitų. Talkininkų spauda ir visuomenė siūnia linkėjimus ir giria didįjį kunigaikštį Nikolajevičių, kuris neleidė turkams atsigauti po sumušimo jų prie Kara Dere ir uždavė jiems didelį smugį pirm, negu jie sušpėjo suorganizuoti bent kiek stipresnį atsigynimą prie upės Jambola. Rusų kariuomenė, laivyno padėdama, pradėjo šturmuoti svarbiausį turkų pajūrio miestą — Trebizondą, stovintį prie Juodųjų jurių, ir užėmė jį. Nėra abejonės, kad garnizonas, kurio skaičius siekė su viršum 50.000, neteko ištikėjimo į savo pajėgas, kuomet iš rytų pusės pradėjo plaukti, grustis į Trebizondą sudemoralizavotos spēkos. Trebizondas, kuris yra 575 angliškas mylias atstu į rytus nuo Konstantinopolio ir 100 angl. myl. atstu į šiaurį nuo Erzerumo, kurį rusai šturmuavo 16 d. vasario, yra svarbiausiu punktu, per kurį eina svarbiausias traktas (kelias) iš Persijos ir Centralės Azijos ligi jurių. Delto-gi, nors pats Trebizondas ir nėra taip labai svarbus, jis yra neapikainuojama varpė visos Armenijos kampanijos strategijoj. Trebizondo pradžudymas gali reikšti taip jau pradžudymą Erzvingano, Charputo ir Diarbekro, o pagalios gali pasibaigti tuo, kad veikiančios Mesopotamijos armijos bus atkirstos ir delto tiesioginiu budu bus palietas Kut-el-Amara status. Nesenai gautas iš Petrogrado pranešimas lyg ir rodo, kad turkai atkakliai gins Trebizondą. Ar tas pranešimas buvo paskelbtas su tuo tikslu, kad tos turkų pozicijos užėmimas išrodytų daugiau sensacijinių, nėra žinios. Turkai desperatiškai laikėsi upės Čoruk rajone, nes žinojo, kad rusai užimdami Rachmendk ir kelius einančius į Trebizondą, Erzerumą ir Erzvinganą, izoliuos Trebizondo ir Erzvingano armijas ir tų vietų likimas bus galutiniai nuspręstas. Rusų strategijos

siekinu buvo laikyti atgabentas iš Konstantinopolio apgynimui Trebizondo turkų spēkas pilnai užimtas ilgam fronte. Taigi, rusų armijos pasekmingai žengdamos priekyn Kara Dere rajone ir gaudamos sustiprinimų, kurie buvo siunčiami vandeniu ir sausžemiu, užpuolindavo ant turkų į pietų-rytus, Erzvingano ir Baidurto rajone, ir nedavė turkams nei atsikvėpti. Turkai žinodami, jog jų Juodųjų jurių laivynas yra menkesnis už rusų laivyną nei nebandė pagelbėti savo kariuomenei, kad išgelbėti Trebizondą, kuris pateko į rusų rankas.

GALAS TURKŲ GALYBEI AZIJOJ.

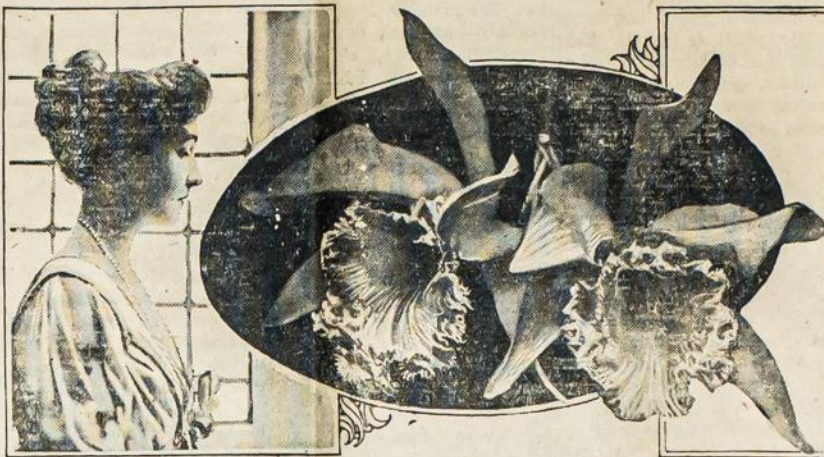
Londonas. — Anglų spauda sako, kad šiais metais dar nebuvo tokio svarbaus atsitikimo, kaip Trebizondo puolimas. Kaikurie laikraščiai išreiškė viltį, jog Trebizondo puolimas reiškia žlugimą turkų galybės Azijoje.

PARYŽIUS ENTUZIASTISKAS.

Paryžius. — Šis miestas priėmė žinias apie Trebizondo puolimą su didžiausiu entuziazmu. Paryžius laukė to atsitikimo, bet vis delto nesitikėta, kad rusai taip greitai užims tą miestą. Laukiama svarbiausių politikinių ir militarinių pasekmių, nes Turkija pražudė pačias svarbiausias vietas Mažosios Azijos, kaip tik tuo laiku, kuomet Vokietija mažina bei silpnina savo kariuomenės spēkas Balkanuose, kad galėtų tęsti savo atakas vakariniam fronte.

UŽĖMĖ AKMENŲ SKALDINYČIĄ.

Berlinas. — Vokiečių štabo pranešimas sako: "Vakarų teatre: Į rytus nuo Meuse mūsų kariuomenė nakties laiku užėmė akmenų skaldinys į pietus nuo Haudremont farmos, tuo budu užbaigdama pamedžio laimėjimus. "Didelė dalis kareivių, gynusių tą akmenų skaldinys, krito baisiam susirėmimo su durtuvais. Suvir-

Lith. by American Press Association.

Ši gėlė (orchidaceae veislės) gavo vardą Princessės Patricijos, Canados gubernatoriaus dukters, ir parduota už \$1000, kurie tai pinigai ėjo Raudonajam Kryžiui.

šum šimtas vyrų ir keletas kulkasvaidžių pateko į mūsų rankas.

"Francūzų kontraataka ant naujų vokiečių linijų į šiaurį-vakarų nuo Thiaumont farmos nepavyko.

"Mažus priešų pėstininkų būrius, kurie keliuose punktuose pasiryžo prisiartinti prie mūsų tranšėjų, atmušė mūsų pėstininkai."

NIEKO IDOMAUS PRIE VERDUNO.

Paryžius. — Francūzų pranešimas sako, jog į pietus nuo Haudremont girios, Verduno fronte, į rytus nuo Meuse smarkiai bombarduota jų pozicijos. Visam fronte laikas prabėgo be svarbių atsitikimų.

RUSAI ATMUŠĖ VOKIEČIŲ ATAKAS.

Petrogradas. — Vyriausis rusų štabas išleido sekantį oficialų pranešimą:

"Ikskul rajone ir sektore į vakarus nuo Jakobštato ėjo artilerijų šaudymasi. Priešas pasiryžo žengti priekyn netoli nuo Nevieriškių, ties Krevia, bet mūsų žvalgai atmušė atgal.

"Galicijoj praeitą nedėdienį stiprios priešų spēkos padarė desperatiškų atakų ant Popovo grabvietės. Viena jų nusitęsė per du verstus. Visos atakos liko atmūstos su dideliais nuostoliais priešui.

"Sulig paskutinių žinių, mes užimdami 13 d. baltą Popovo grabvietę užgriebėm didelę daugybę šautuvų, ginklų, patronų, telefonų medžiagos, periskopų, bombų, bombų-metėjų ir skrynių."

ORLAIVIAI UŽMUŠĖ 19 ITALŲ.

Rymas. — Italų oficialis pranešimas sako:

"Nedėlios naktį priešų hidroaeroplanai užpuolė ant Trevizo, Motta del Ivenza ir kitų mažesnių vietų, kur numetė 30 bombų. 19 žmonių užmušta, 20 sužeista ir padaryta blėdies viešiesiems namams. Ties Gardo liko nušautas vienas priešų hidroaeroplanas, o jo lakunai paimta belaisvėn."

ORLAIVIAI BOMBARDAVO AUSTRŲ POZICIJAS.

Rymas. — Trijs francūzų orlaiviai, kuriuos lydėjo italų torpedų laivai, bombardavo austrų pozicijas Triest'o apeliunkėje. Visi orlaiviai sugrįžo nepalieti. Keturi austrų vandenplėnai, grįžtant torpedų laivams atgal, pradėjo juos atakuoti, bet trijs italų aeroplanai nuvarė juos šalin. Balandžio 19 d. naktį priešų aeroplanai prisiartinio prie Venecijos, bet juos nuvarė šalin kanuolių šuviai. Vienas priešų vandenplanas tapo pašautas ant jurių ir pagautas drauge su styrininku ir observuotoju.

MILICIJA PRIEŠ STREIKIERIUS.

Albany, N. Y. — General adjutantas Stotesbury, prasiuntė į Hastings'ą keturis būrius milicijos saugoti National Conduit Co. dirbtuves, kurių darbininkai streikuoja.

"ATSILIEPIMAS Į SUSIJUNGUSIŲ TAUTŲ ŽMONES."

Balandžio 17 d. išspausdinta Jungt. Amerikos Valstijų ir Europos dienraščiuose straipsnis: "Atsiliepimas į susijungusių tautų žmones", po kurio padėjo savo parašus 500 šio krašto žmonių, reprezentuojančių 42 valstijas. Tarp jų yra:

buvusių kabineto narių, konsulių, diplomatų, ex-gubernatorių, ex-senatorių, geležinkelio prezidentų, bankierių, žurnalistų, 32 vyskupų, kunigų ir kt., neskaitant jau visos eilės universitetų ir kolegijų profesorų, gerai žinomų autorių, aktorių, tapytojų, skulptorių ir architektų.

FRANCŪZŲ ORLAIVIAI ATAKAVO VOKIEČIUS IR BULGARUS.

Paryžius. — Havas agenturai pranešta iš Atenų, jog dvi francūzų orlaivių eskadros, stovinčios Salonikuose, užpuolė ant vokiečių ir bulgarų, t. y. atakavo juos iš oro.

Viena eskadra numetė bombų ant bulgarų kariuomenės, susirinkusios prie Strumica stoties. Antra gi atakavo vokiečių pozicijas ties Bogdane. Abidvi eskadros sugrįžo nesugadintomis.

WILSONAS PASIUNTĖ ULTIMATUMĄ.

Washington, D. C. — Balandžio 19 d. po pietų išėjusieji dienraščiai leidiniai praneša, jog Jungt. Am. Valstijos pasiuntė Vokietijai ultimatumą, reikalaujamos, kad ji paliautų nelegališkai su savo submariniais užpuolinti ant prekybos laivų, o jeigu to nepadarys, tai tuojau tarp tų dviejų valdžių bus pertraukti diplomatiniai santikiai.

Senatorius Stone ir atstovas Flood užreikšė, jog juodu yra tos nuomonės, kad šita nota nebepaliko jokios spragos diplomatiniams susirašinėjimams su Vokietija. Vadinas, arba Vokietijos submarinai turės atsakyti nuo užpuodinėjimo ant prekybos laivų, arba tuojau bus pertraukti tarp Jungt. Valst. ir Vokietijos diplomatiniai santikiai.

NAUJAUSIOS ŽINIOS.

PARYŽIUS, baltandžio 21 d. — Vakar apie pietus Mar-seilles'e išsėdo stipri rusų kariuomenės spēka, kuri pri buvo talkininkams pagalbon. Sakoma, jog į Franciją atkeliavo 120.000 rusų kareivių ir oficerių bei vadų. Juos pasitiko ir pasveikino vyriausis francūzų armijos vadas generolas Joffre.

PETROGRADAS, bal. 21 d. — Turkai Kaukaze traukiasi vis atgal. Jiems padaryta besitraukiant pusėtinų nuostolių.

LONDONAS, bal. 21 d. — Ties Ypres vokiečiai pasiekė anglų liniją, užėmė du kraterus ir vieną tranšėją.

PARYŽIUS, bal. 21 d. — Sereidos naktį francūzai užatakavo vokiečių pozicijas į šiaurį vakarus nuo prudo Vaux, kur užėmė kaukurias tranšėjas, supilą ir paėmė 200 belaisvių drauge su kulkasvaidžiais ir karės medžiaga.

WASHINGTONAS, bal. 21 d. — Charlestown Navy Yard'o valdybai tapo pasiūstas įsakymas, jog visi jureiviai ir oficeriai, kurie buvo paleisti, turi tuojau sugrįžti ir užimti savo vietas.

PASIUNTĖ DAUGIAU KAREIVIŲ Į PARUBEŽI.

San Antonio, Tex. — Generalas Funston'as pasiuntė generolui Pershing'ui dar 2300 kareivių ir tikima, kad netrukus dar daugiau bus pasiūsta, jeigu tik ta kampanija prieš Villą nusitęs ant ilgesnio laiko.

Ta kariuomenė, kuri pasiūsta į gen. Pershingo abazą, ligi šiol saugojo parubėžį. Todel dabar klausiamas, kas saugos parubėžį, kuomet visa kariuomenė nuo jo pasitrauks? Sakoma, jog karės departamentas turės įgalioti pasiūsti parubėžin pasilikusius Jungtinėse Valstijose pulkus, o tuščias vietas turės užimti Texas valstijos milicija.

NORI PADIDINTI ARMIJĄ LIGI 1.000.000 VYRŲ.

Washington, D. C. — Balandžio 18 d. vakare senatas priėmė įstatymo projektą, reikalaujantį, kad Jungt. Valst. reguliariškoji armija ir rezervas būtų padidinta ligi 1.000.000 vyrų. Tas projektas primta vieton žinomo Hay įstatymo projekto, kurį nepersenai priėmė atstovų ruma.

Lietuviai Amerikoje.

NEW PHILADELPHIA, PA.

Nuo bal. 9 iki 16 d. lietuvių bažnyčioje buvo misijos. Misijonierium buvo kun. Kudirka — mariojūnų zokono vienuolis. Misijos, tai nenaudijena, ir apie jas nereikėtų minėti. Bet šitos misijos buvo su ypatingu programu. Ar tu ateisi bažnyčion ant mišiu, ar ant pamokslų, ar mišparų, tai visvien ramumo neturėsi. Nespėjo kunigas praeiti kasiukę bekaišiodams panosėn, tai žiūrėk vėl parapijonas eina su glėbiu knygų, sakydams: „pirkite, šita 40c., o šita — tai 60c.; o ana, su minkštais viršais, tai doleris“. Žmonės perka ir sako: „pušikim biznį“. Kiti vėl sako: „kodel Lietuvoje škaplierininkai ant šventoriaus taip nedar, kaip čia bažnyčioje?“ Žmonės, kurie knygas bažnyčioje pardavinėjo, matyt, prie biznio nepratę. Nes kartais kunigas juos smarkiai bardavo: „Kam pardavei tą paauksuotą už pusę dolerio, juk žinai, kad jos praisas 75c.“ Žmonės visi sužiuro.

Žmogui, katalikui, toks biznio varymas bažnyčioje, labai keistai atrodo. Bet ką pasakyti Kristus apie tai, jei matytų maldos namuose tokią kupčystą, kad net laike pakilėjimo — apart varpelių, skamba doleriai? „Ai beče“, kad už tokį darbą, Kristus su botagu įtaisytų prabaščiu ir jo gizeliamis „turkišką pirtį“, kad net kailis jų trukytų. Bažnyčios tarpduryje irgi stovėjo pardavėjai ir įeinantiems ir išeinantiems kasiėjo tavora.

Kor.

WATERBURY, CONN.

Vietos dienraštis **Waterbury Republican** (IV. 17. 16) plačiai rašo apie waterburiečių lietuvių masės-mitingą, kuris įvyko 16 d. balandžio po pietų, Buckingham salėje. To masės-mitingo kalbėtojai buvo: Dr. J. Šliupas, p. F. J. Bagočius, adv. M. V. Blansfield, teisėjas W. E. Thoms ir ex-kongresmanas W. Kennedy. Pirmininkavo majoras Martin Scully. Dr. Šliupas, p. Bagočius, adv. Blansfield ir kt. kalbėjo apie dabartinį Lietuvos padėjimą, Lietuvos praeitį ir apskritai apie lietuvių. Nukentėjusiems nuo karės lietuviams šelpiti surinkta \$253.45c.

Susirinkimą užbaigiant, vienbalsiai priimta Dr. J. Šliupo sumanyta rezoliucija, kuri bus pasiųsta kongresmanams.

ATHOL, MASS.

Garbė Atholo lietuviams, bet didžiausia gėda vietos kunigui, kuris norėjo atimti alkanėms žmonėms duonos kąsnį. Kada Lietuvos Sunų ir Dukterų draugija sumanė parengti prakalbą sušelpimui nukentėjusių nuo karės ir kada jau pasirodė plakatai, tai 9 d. balandžio kunigas per pamokslą nesigailėjo L. S. ir D. draugijai „gražiausių“ žodžių. Nebeturėdamas daugiau „gražių“ žodžių, pradėjo vadinti L. S. ir D. dr-jos narius socialistais, turbūt manydamas, kad žmonės išsigas, bet išėjo visai priešingai. Žmonų buvo pilna Y. M. C. A. svetainė. Pirmiausia kalbėjo gerbiamas svečias A. Bulota. Kalbėtojas savo užduotį atliko gerai. Žmonės net apsisverkę pradėjus pasakoti apie karės baisenybes. Paskui kalbėjo F. J. Bagočius, pirmiausia angliškai, o paskui lietuviškai. Žmonės likus užganėdinti.

Toliau buvo renkamos aukos nukentėjusiems nuo karės ir surinkta \$53.75c.

Mūsų dvasiškas tėvelis išgirdęs, kad tiek aukų „bedieviai“ surinko, 16 d. balandžio ir pašventė pusę savo pamokslą iškeikimui minėtos draugijos, kurios narius išvadino arkliais ir kitokiais gyvūnais. Na, ir išties, kaip nekeiks, kad nenori

kunigėliui mokėti po \$6.00 už ausinę išpažintį ir neaukoja visokiems klerikalų ubagams, kaip tai kun. Maliauskui, kuris važinėjo po Amerikos lietuvių kolonijas rinkdamas aukas del klerikalios „Vilties“. Jam ir mūsų tėvelis padėjo sugraudinti žmones, o paskui kišenes iškrausti, bet nekaip pasisekė, nes neperdaugiausia aukų surinko. Matyt, jau ir parapijonai pradeda suprasti, daugumas pradėjo pykti ir sakyti, kad išties klerikalai nustojo gėdos ir sąžinės, jeigu drutina savo pozicijas tuomet, kuomet mūsų žmonės kenčia badą.

Girkautų Antanas.

TARP WILKES BARRE IR PLYMOUTH, PA.

(Iš privatinės dežutės).

Nenusistebėkite, gerbiamieji, kad šį kartą aš jums duosiu „ištrauką“ iš savo privatinio laiško, arba — dežutės. Matot, yra tam tikros ir rimtos priežastys. Klausykite! Tuli žmonės, — o ypač redaktoriai (garbė jiems!), — sako, gaunantis gana daug ir labai tankiai laiškus. Ašai gi neesmi nei redaktorius nei žmogus (mat, sakoma yra, kad kol dar nevedęs, tai tuomi negali „tituluotis“... Merginos, — „pasistrajykite!“, todėl pas mane laiška retenybė. O jeigu jau kada ir gaunu nors vieną (ne tyčia kas pasiūnčia), — tai taip nudžiungu (žinok, juo mažiau by-ko turi, tuo labiau dalyku džiaugiesi), kad stačiai nesumanau ką su juomi nei daryti: imčia, rods, visam pasauliui ir parodyčia!... O ką jau bekalbėti apie tokį, kaip šis, kurį čia, gerb. Ateities skiltyse, bus leista man perspausdinti? Tai stačiai rojus ant žemės, del tokio „blozno“ vaiko, kaip aš!... (Tik Jūs, gerbiamieji patylėkite! Matot, šis ir bus vienintelis mano „išrastas“ budas — perspausdinti laikraštį, — kad visas pasaulis galėtų mano laišką perskaityti... Tik Jūs tylėkite! Redaktoriaus to nesupras...). Kaip matote, priežastis (o ir laiška!) yra gana „svarbios“, todėl, meldžiamieji, turėkite nors truputį kantrybės ir malonėkite šį mano laišką perskaityti. Štai jis-laiškas: „Rašau tau Jonai, pranešdamas, kad aš jau esmi pesikraustęs... Ar nustebei? Nieknies! Žinai, aš visada prieš pat Velykas išsikraustau... Sakysi: „bet dabar Velykos dar gana toli!“ Taip, bet: „geriau ankščiau, negut vėliai!“ Taigi, aš prisilaikydamas to obalsio ir prisibijodamas busiančio. — o gal ir ne, — pavasirje streiko, — apsižiurėjau iš kalno.

bet gal tau bus įdomu žinoti, kodel aš taip, it toj gerė, tankiai „lizda“ mainau? Nors tai yra ir labai privatiška, vienok, del viso-ko, o ypač del aiškumo ir kaip del tavęs, pasakysiu. Kaip žinai, aš, anot kun. Kemešio termino, neesmi „praktikuojas katalikas“, — neinu išpažinties. Ir kaip ant nelaimės, — visada pataikau ant karštai tikinčios katalikės šeimininkės... Per vasarą, rudenį ir žiemą, dar šaip ir taip, bet kada atslenka gavėnia ir artinasi Velykos, — tada tai broleli jau „beregys!“... Kad ir kas-žin kaip žmogus nenorėtų eiti — varo ir gana. Neisi — še lauk iš „burdo!“... O dar ko blogiausiai žmogus prisibijai, tai kad kurią tamsią naktelę nepasiųstų „baksiuko“ per langą lauk... Juk žinai lietuvių: tyli sau, tai tyli, bet kaip užeis „karštis“, tai net baisu!... Porą kartų buvau pas labai puikią šeimininkę — nu, ir ką manai? Nenorėdamas pas by kokią „blakių kareliene“ eiti, — nuėjau ir užsimokėjau kunigėliui „šešinę“... Ir pastaroji, bu-

vo nieko sau žmonelė, tik oi, tasai josios religiškas fanatizmas ir tasai nelemtas streikas! Tai tau ne juokas! Prie stalo reikdavo žegnotis... Streikas ypač mane surupino labai, todėl ėmiau ir „išsimufinu“. Bučiau, verčiau vėl šešinę pataisęs... Nu, tiek to.

Žinai, Jonuk, aš ir dabar turiu puikią šeimininkę, žmona laisvų pažiūrų ir t.t., tik oi, šis „miestas“... Tikra purvynė! Tu gal nei sapnuoti nespavnai, kad aš gyvensiu kada Plymouth? Tai-gi, dabar jau gyvenu... Miestas, — kaip sau nebuvo, — bet gatvės — sakau, tikra purvynė! Kaip žinai, dabar yra daug sniego. Tai kaip pašildys saulute, kaip paleis, — tikė man Jonai, — ant pačios Main gatvės yra daugiau vandens, negut — pas šunį blusų!... O jau pašaliais, tai tik maudykis. Patsai nežinau, ko čia daugiau randasi: purvo ar vandens, vandens ar purvo. Žinoma, tam nekalti žmonės, bet tikrai jų išrinkta miesto „čionovnikija“ bei valdžia.

Tarp lietuvių — nieko džiuginančio. Kun. Strackus, arba, kaip vietos žmonės, — pagal kun. Kaupo „dirmavonę“, — jį vadina „šimelis Kručkas“, turi naują „dziabą“ (geresnį ir už „šleitų pikiavimą“), platinime tarp vietos lietuvių kun. Kemešio klerikalioško organo — „Darbininko“. „Sumobelizavęs“ (turbūt pagal „Imk ir Skaityk!“ paduotąjį planą) vaikų „štabą“ ir pastarieji siunčiami per namus ubagautų. Plymouthas — senobės Amerikos lietuvių pirmieji tvirtovė bei centras! Čia kit-kart buvo ir dirbo, del visuomenės labo, toki lietuvių amerikiečių pionierai, kaip gerbiamieji: Burba, Šliupas, Paukščiai, Mačys, Žilinskas. Visi jie spietėsi prie „Vienybės Lietuvninkų“. Mirė Burba, Mačys, Paukštys; išsikraustė minimo laikraščio redakcija ir — dabar viskas apmiręs. Iš kit kar buvusio didelio dvasio ir proto centro, iš didelio Plymoutho, pasiliko mažytis ir taip dvasia, taip visu kuom sumenkėjęs, suskūręs Plymouthukas. Nei vakarų, nei prakalbų, nei nič-nieko! žodžiu — mtega Plymouthas, miega ir Plymoutho lietuvių. O ypač pirmieji. Buvo, ir kit-kart net pagarsėjęs, šioje apilinkėje „Aušros“ choras, bet — turbūt ir tasai jau pa-iro, „blaktelėjo“... Jeigu kas ir triumfuoja, tai minimas kunigas daugiausiai. Pastarais laikais, anti — Rominiai, pradėjo tvirti parapiją. Taigi, dar vieną išnaudojimo „bučį“ sau užsistatys.

Visa vietos lietuvių pramonė bei „biznis“, tai — „garbingos“, „Lietuviczkos Karczumelas“, kurių čia rasi (ant Main gatvės ypač) kas antros — trečios duris, kuriose tai „įstaigose“ lankosi beveik visų srovių ir partijų žmonės ir kuriose tai vietose jie suėję — varo „kultūrinimo“ darbą... Čia atsibuvo visi seimai, visos konferencijos, visi „blokai“ ne blokai, „koalicijos“ ne koalicijos ir t. p., begalo. Taip tai, Plymouthas, istoriškai-sis Amerikos lietuvių gyvenime miestas, susidegeneravęs, sumenkėjęs, nupuolęs. Juokingiausia, dar turį pastebėti, tai su vietos Susivienijimo kuopoms. Jų čia yra lygiai net kelios ir visos susideda veik iš uošvio, žento ir kelių artimesnių šeimynos narių, bei draugu. Daug kartų josios čia bandyta su vienyti, vienok kol-kas nieko neteko patirti apie pasekmes.

Bet tiek to su Plymouthu. Juk ir pačiam viskas gerai žinoma, nes ne kaž-kokis tolimas miestas ir, tikiu, nekartą teko būti. Sugrįžkim dabar atgal Wilkesbarriuosn. Turiu su Tavim vieną įspūdžių pasidalyti. Tu vis tankiai užstoji už socialistus. Tiesa, juk ir aš

esmi vienas iš jų. Bet ar žinai ką? Aš jau pradėdau gėdintis jų draugas esąs!... Štai kad ir pastaras (kovo 5 d.) susirinkimas... Mačiau tavęs nebuvo, todėl rasi nei negirdėjai, kokis ten buvo iškilęs tarpe pp. Pietario ir kitų „konfliktas“... Mat, priešus prie naujų įnešimų (ak, tie nelemti „nauji įnešimai“!), p. K. Demikis įnešė, kad sulaukus vasaros, sugrįžęs gerb. moksleivis, p. P. J. Žiuris, kuris trokšdamas del vietos lietuvių labo, savo brangų ir poilsui paskirtą vakacijos laiką, suvartosiąs kultūros darbui: uždėsiąs bei atidarysiąs vakarinę moksleinę. Delto, ar nebutų gera, kad kuopos nariai paremtų šį darbštų ir pažangų jauną švietėją, jau tai jį sušelpdami medegiskai, jau tai sau pasipelnant dvasiškai, — tiksliai išnaudojant šią progą, — mokinantis. Vakaro bei susirinkimo pirmsėdžiū buvo p. Pietaris. Ir kas, manai, atsitiko? Gal parėmė, kaip jis remt reikia, tokį gerą įnešimą? Anaipol! Neapsigauk... Nugį vos p. Demikis spėjo savo įnešimą užbaigti, ar ne pašoks ponas pirmsėdis ir ar ne pradės užkimes šaukti, kad girdi, „mūsų kuopa neis pas tautietį mokytis!“... Te tau, kad norėjai! Po plynių, manau sau, vot kur atsirado naujos rūšies teokratas — dvastėvis! Tas jau buvo per daug saivališkai-cariška ir rimtesnieji nariai, o ypač p. Šukis, stačiai prieš p. Pietario fanatizmą užprotestavo, griežtai pabrieždamas, kad, „mus gali mokytį ne tik kokis ten išsvajotas „tautietis“, bet net ir kunigas, jeigu tik tai jisai teiktų gryną mokslą“. Paskui dar keli (Demikis, Kvietkus ir Ažys) rimtesnieji nariai užteikė ponui pirmsėdžiū po „storą komplimentą“ ir viskas nuėjo geroms vėžems. Žinoma, ne taip, kaip galėjęs būtų nueiti.

Ar dar didesnio fanatizmo, geresnios nežinės obskurantizmo nori iš socialistų pusės? Man pakako! Ir pasimokinau gi — kartą ant visados.

Tavo, Jurgutis.

Nežinau, ar šis laiškas buvo vertas išvysti šviesą bei viešumą, ar ne, — spreskit patis. Man jis buvo gana įdomus, todėl ir norėjau su Jumis, gerbiamieji, juomi pasidalyti. Ačiu už pasiskaitymą.

Marčiulėnka.

„DARBININKO“ MELAGYSTĖS.

„Darbininkas“ Nr. 87 su didelė pompa paskelbė pasauliui apie „išsigimėlių darbus“. Visa eilė tų „išsigimėlių“ pavadinta vardais. Štai jie:

1. Dr. J. Šliupas, J. O. Širvydas, V. K. Račkauskas ir kt. buk rašė laišką New Yorko kardinolui Farley, kviesdami jį būti vice pirmininku jų organizuojamo amerikų kimiteto Lietuvos šelpimui.

2. F. Bagočius, J. Gegužis ir K. Šidlauskas buk siuntinėję laiškus amerikonomams, girdami savo L. Šelpimo Fondą ir peikdami Tautos Fondą, taipgi buk jie organizavę amerikų kimitetą ir apskritai „kišę koją“ Tautos Fondui rengiant jam „Tag Day“.

Toliau „D-kas“ rašo šit kaip: „Bet gal skaitytojai manykite, jog tik cecilikai taip galėjo pasiegti, jog mūsų „tautietiai“ panašių darbų nesigriebyt. Tik paklauskite. „At-eities“ administratorius Vitaitis nusiantė laišką mūsų kimiteto pirmininkui Adv. G. Shields'ui, kur jisai taip-pat šmeizė katalikų visuomenę ir jos T. Ponda, išrodinėdamas, jog tasai Fondas vien tik neaiškiai kunigų politikai tarnaujas.

Negana to, tas pats p. Shields gavo ilgą, net ant trijų lapų, laišką iš Dr. Šliupo, kur jisai aprašo visas mūsų sroves, išgirdamas savo srovę ir šmeizdamas lietuvių katalikus. Tarp kitų užmetimų lietuviams katalikams jisai prikalioja tai, kad jie esą tikrosios apšvietos ir auklėjimo

priešininkai. Jio, girdi, kovoja prieš amerikoniškas valdiškas viešas mokyklas ir steigia savo tautiškai-katalikiškas.

Net ir kompozitorius M. Petrauskas prisidėjo prie lietuvių katalikų šmeizimo. Tag dar darėme turėdami pergalėti didžiausius sunkumus. Reikėjo gauti ant rašto leidimą iš savininko kiekvienų namų, ties kuriais mergaitės turėjo stovėti su dėžute. Daugelis savininkų ilgai svyravo, kol leidimą davė, kiti visai atsisakė. Vienas iš jų užklausė nuomonės savo pažįstamo M. Petrausko, kas per vienas „Tautos Fondas.“ Gavo atsakymą, jog yra „religious movement“ (tikybinis judėjimas). Visi tie žmonės praitavo berašydami laiškus ir bešmeizdami lietuvių katalikus aniams amerikonomams, vien tuo tikslu, kad atšaldžius amerikonus nuo lietuvių gelbėjimo.

Savo ilgą raštą „D-kas“ užbaigia štai kaip:

„Ar tokius laisvamanybės ir laisvadarbybės karžgius begalima vadinti tautietiais? Ne, tai būtų piktžodžiumas brangiam tautybės žodžiui. Jie senai nebe tautietiai. Jie nutautėliai, išsigimėliai. Ypatingos Dievo malonės reikia, kad jie pataptų vėl naudingais tautos sunumis. Geriausia politika yra ta, kuri stengiasi juos atskirti nuo tautos kuno, izoliuoti, kad savo supuvimo mikrobais neužkrėstų dar sveikų žmonių.“

Apie sau nepatinkamus žmones „D-kas“ gali manyt taip, kaip jis nori, bet visgi turėtų neužmiršt (ypač, kato katalikas, dabar prieš Velykas), kad melagystė nėra tai kelias, kuriuo laikraštis turi būti vedamas. Mes čia nekalbame apie visus „D-ko“ padarytus priekaištus — jų visų nebuvo dar laiko iširti. Bet štai du ant greitųjų patirti dalykai.

1. „D-ko“ padarytas priekaištas kompozitoriui M. Petrauskui yra nuo pradžios iki galo melagingas. Mes tyčia užklauseme M. Petrausko — ar teisybe, ką „D-kas“ rašo. Ir M. Petrauskas atkartotinai pabriežė, kad niekas jo apie Tautos Fondą neklausinėjo ir niekam nieko jis nepasakojo. „Darbininkas“ čia, norėdamas apsuodinti visų gerbiama žmogų, nesidrovėjo meluoti.

2. Atsitikimas su S. E. Vitaitis, „Ateities“ administratorium. „D-kas“ sako, buk S. E. Vitaitis rašęs kimiteto pirmininkui laišką, šmeizdamas katalikų visuomenę ir T. Fondą. Mes tuojau užklauseme p. S. E. Vitaičio apie tą atsitikimą ir prašėme to pasiūsto laiško kopijos. P. Vitaitis mums pridavė ne tik savo pasiūsto angliškai rašyto laiško kopiją, bet ir jo lietuviškai rašytą juodrašti, taipgi originalų pakvietimą į Tautos Fondo konferenciją. Čia paduodame viską žodis į žodį. Štai p. Vitaičiui atsiųstas pakvietimas:

„The Members of the Boston Branch of the Lithuanian National Fund have the honor to invite you to attend a Conference which will be held in Hotel Bellevue, Boston at 7:45 o'clock on Thursday evening, March 23rd, 1916. The Speakers will include: The Honorable James M. Curley, Mayor of the City of Boston; Paul J. Jakmauh, M. D., Massachusetts Volunteer Militia; Reverend J. J. Jakaitis, pastor Lithuanian Church, Worcester, Mass., and Reverend C. Urbanovicz, pastor Lithuanian Church, Montello, Mass.

George H. Shields will preside.

Refreshments served.”

Kitoj pakvietimo pusėj pažymėta, kas priklauso kimitete ir ant galo paduota kimiteto pasiūlijimai. Štai jie:

„Owning to the indescribable privations and hardships suffered by innocent Lithuanians as a result of war and brought forcibly to our attention by those who have seen the actual conditions and by letters from the thousands of starving beings who are dying from hunger and cold.

We believe that these distressing conditions should be brought forcibly to the attention of the people of the United States and an appeal made to them to contribute assistance in money, clothing and food to relieve these unfortunates who are pleading for help. If this is left undone those now surviving, face death from starvation.

Owing to the fact that there is little common knowledge of Lithuania and its people; that it has been stripped of its men by Germany and Russia and forced, against their wills, to fight for these countries. The fact

that Lithuania has three times been invaded by armed forces and the seat of war, the women, children and infirm being driven from their homes into the forests of Lithuania and left without food, clothing or shelter.

We believe that by organizing a large Relief Committee we can appeal to and receive from American people same generous aid which they have given to Belgium, Poland and Jews and to immediately send and distribute contributions to Lithuania regardless of creed.

If you are in sympathy with the proposals of the Relief Committee or find yourself in accord with the program, you are cordially invited to become a member by sending your name and address to George H. Shields, Chairman, 811 and 812 Old Building, Boston, Mass.”

Kaip matyti iš šito dokumento, p. S. E. Vitaitis buvo kviestas Tautos Fondo skyriaus konferencijon, kurios pirmininku buvo pažymėta G. H. Shields ir 2) prašyta jeigu simpatizuoja pasiūlijimui, pranešti tam pačiam pirmininkui vardą ir adresą. Pasiūlijimai gi — rinkti aukų nukentėjusiems nuo karės lietuviams. Kas su tuom pats nesimpatizuoja? Bet S. E. Vitaitis žino, kad iš Tautos Fondo tik 70% eina nukentėjusiems nuo karės, o kiti politikai ir geležin kapitalai. Jis taipgi ta politika nesutinka. Delto juk kaip pakviestas, ir rašo pirmininkui šit kokį atsakymą:

March 23, 1916.
Lithuanian National Fund Conference.
Mr. George H. Shields, Chairman,
Boston, Mass.
Gentlemen:

I received an invitation to attend the Conference of the Lithuanian National Fund but must decline to accept it for the following reason:

Whereas the tag day is to be held under the full direction of the National Fund, who at their Convention held June 4th, 1915 in Scranton, Pa. decided to divide the funds in the manner: (Section 4, Paragraph 4) „The capital of the National Fund is to be divided as follows: 70% of the total capital to the war sufferers 20% for political needs; 10% to remain as standing capital.“ My principles are against such division of the fund collected for the purpose of aiding the war sufferers and for me as a journalist, it would not be proper to essent to it.

On the other hand, if all this was being done under the direction of a committee formed of the local Lithuanians and American and all collected moneys, deducting only the collecting expenses, would be sent to the war sufferers, not used for political purposes, I gladly attend and all the local newspapers, organizations and Lithuanians would be in accord as under the present arrangement never be.

Respectfully yours,
S. E. Vitaitis.

Lietuviškai rašytame juodraštyje parašyta štai kas:

Gerbiamieji:—
Aplaukiauk užkvietimą į Lietuvos Tautos Fondo Konferenciją, teidams dalyvaui joje atsisakau delto, kad šita rinkimo auka diena yra rengiama vardan ir po pilna direkija Tautos Fondo, kuris savo seime, laikytas Birželio 4 d. 1915 metu, Scranton, Pa. aukų skirstyme padarė štai kokį spartina: (Skyrius IV, paragrafas 4):

„Tautos Fondo kapitalas, bus skirstomas toliau šitai: Viso kapitalo 70% nukentėjusioms Lietuvos šelpimui; 20% politikos reikalam, 10% į geležinį Tautos Fondo kapitalą.“

Aš tokiam skirstymui aukų, rinkintų badaujančios Lietuvos šelpimui, principiausiai esu priešingas, man, kaip laikraštinkui, būtų nepadoru tam pritarti. Jeigu visa tai būtų daroma vardan vietinio lietuvių ir amerikų susivienijimo kimiteto ir visi surinkti pinigai, atėjus tik susirinkimo iškaščiui, būtų siunčiami badaujantiems žmonėms o ne politikiems tikslams, tai su miru noru prisidėčiau ir aš, ir vis tie tos laikraščiai, draugijos ir vis lietuvių, ko dabar nieku būdu nebus.

Taigi šitie dokumentai aiškiai rodo, kad p. S. E. Vitaitis nešmeizė „katalikų visuomenę“, o tik nurodė tikrąjį dalykų stovį. Ir labai keista, kad „D-kas“ teisybės pasakymą vadina šmeizimu.

Pažiūrėsim, ar „D-kas“ turės pilietiškos drąsos savo melagystes atšaukti.

"Ateitis"

866 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Subata, Balandžio (April) 22 d. 1916 m.

Atsiunčiamieji Redakcijai rankraščiai turi būti su autoriaus parašu ir antraštu. Rankraščius Redakcija taisyti ir trumpinti, sulig savo nuožiūra. Netinkantieji spaudai smulkesnieji raštai (korespondencijos, eilės ir p.) naikinami ir autoriams negrąžinami.

Visiems "Ateities" skaitytojams, bendradarbiams ir prieteliams velijame LINKSMŲ VELYKŲ!

POVILAS VIŠINSKIS. (1875—1906).

Prieš 10 metų, balandžio 23 d., numirė Povilas Višinskis. Numirė jaunas — vos 31 metų.

Kas jisai buvo? Kodel mes šiandien, po dešimt metų, jį vieną atsimename, tuo tarpu kaip daugelį kitų tais metais mirusių žmonių jau senai užmiršome?

Aišku, turi kas nors būti. Jeigu vienas žmogus, šiandien su mumis gyvendamas, o rytoj numiręs, bus visos tautos žmonių minimas po dešimties, šimto arba tukstančio metų, o kitas toks pat žmogus numiręs bus užmirštas po vienų antrų metų pačių artimųjų, — tai turi čia būti kas norint tokio, kas vieną nuo kito atskirtų, t. y. kas vieną apgobtu amžinos atminties aureole, o kitą... paliktų.

Kas verčia mus šiandien minėti Povilą Višinskį? Atsakymas trumpas: darbai jo ir idejos. Vaikų auklėtojas ir suaugusiųjų mokytojas, geriausiojo lietuvių "Elementoriaus" ir daugelio straipsnių bei raštų autorius, "Varpo", "Ukininko" ir pirmojo Nr. "Lietuvos Ukininko" taipgi tulą laiką buvo "Vilniaus žinių" redaktorius, knygų leidimo bendrovės "Šviesos" įsteigėjas ir vedėjas, moksleivių šelpimo d-jos "Žiburėlio" didžiausias rėmėjas ir darbininkas, pirmojo viešo lietuvių spektaklio (Palangoj), dar spaudai uždraustai esant, surengėjas ir vaidintojas, Lietuvos Demokratų Partijos organizatorius ir idealogas, Žemaitės, Jovaro ir daugelio kitų talentingų rašytojų ir darbščių visuomenės veikėjų "atradėjas" ir mokytojas, — štai Povilas Višinskis kaip visuomenės veikėjas. Ir kam teko Povilas Višinskis pažinti, kas matė jį veikiant ar girdėjo jį kalbant arba net kas tik skaitė jo patiektus straipsnius ar šiaip kokį raštą, — tas jautė, kad tai yra žmogus, kurs veikia, ir rašo ne tam kad pelyti arba kad pasirodyt, bet, kad jam yra brangios tam tikros idejos.

Kokios gi Višinskio idejos? Tegul jas pasako pats Povilas Višinskis.

"Pirmutinė žmogaus pareiga — sako Povilas Višinskis vienoj savo parašytoj knygutėj ("Žmogaus tiesos") — tai laisvai žengti pirmyn ir tobulinti visą, ką gero davė jam prigimimas.

Tą tik tuomet galima daryti, jeigu kiekvienam bus leidžiama rupintis savimi taip, kaip jam tinkama, ant jo paties atsakymo. Tik tais savo darbais jis neturi tiesos varžyti kitų tokios pat laisvės. Suteikti žmonėms tokią laisvę tai yra augščiausias tikslas visų atskirųjų žmogaus teisų. Jeigu valstybė neduoda jos, tai ji nebeplodo savo svarbiausios priedermės."

"Karė — kitoj knygutėj ("Vaina arba karė") sako P. Višinskis — tai didelė nelaimė. Tą visi, rodos, žino. O vienok atsiranda tokių žmonių, ką nori užmerkti akis ir nežiūrėti į tą nelaimę. Yra žmonių, kurie save ir kitus ramindami tvirtina, kad karė visada buvo, dabar yra ir bus per amžių amžius; taip jau svietas esąs surėdytas, kad svietas be karės apsieiti negalys... Tie žmonės, ką sako, kad karė reikalinga, kad ji žmonių skaičių sumažindama svietui gerą padaro, — tepasižvalgo po savo sodžių, po savo parapijų ir tepasako, kurie žmonės yra nereikalingi, kuriuos reikėtų nugabalyti. Ar daug jis atras nereikalingų žmonių? Ar bus jo ant tiek sukietėjusi širdis, kad galėtų kam pasakyti: "imk peilį ir papiauk štai tą žmogų!" Argi atsisrastų bent vienas toks beširdis žmogus, kurs galėtų paliepti arba pats apsiimtų toki paliepimą išpildyti? O jį karę juk varo kuosveikiančius žmones, kuostipriausius darbininkus..."

Dabar tik tamsiausieji žmonės muštynėmis baigia savo nesutikimus; visi kiti eina į teismą ar sau lygių parinktųjų žmonių ar tam tikrųjų vyriausybės paskirtųjų teisėjų. Viskas tokiu budu gali užsibaigti be muštynių, be kraujo praliejimo. Tai kodel gi negalėtų susivaidijusios tautos ir valstybės pasirinkti sau teisėjus ir be kraujo praliejimo teismu užbaigti nesutikimus? Tegul tik žmonės tą aiškiai supranta, tegul tik visi vienu balsu šaukia: — nereikia karės! nereikia žmonių kraują praliejimo!"

Apie valdžią ir kam ji turi prigulėti — P. Višinskis rašo kitoj knygutėj: "Kas tai yra konstitucija". Ten pasakya: "Visur sviete ne tiek daug yra ponų, piniguočių, turtingų pirklų, darbininkų. Jie neturi turtų, jie neturi savo rankose valdžios, jie neprieina prie karalių, giliunų ir ministrų; jiems mažiausia yra duodama šviesos; jie daugiausia turi dirbti, blogiausia valgyti, visokius sunkiausių vargus pakelti; nuo jų yra daugiausia mokesčių surenkama, jie daugiausia savo sunų pristato karumenei, kuri, akiai klausydamas vyriausybės, tankiai pralieja kraują savo brolių darbininkų. Rodos, tas skaitlingiausias žmonių luomas turėtų daugiausia sverti gyvenime; rodos, visi turėtų pirmučiausia juo rupintis;

rodos, jie turėtų ir galėtų didžiausias permainas įvykinti gyvenime. Rodos, jie turėtų pareikalauti ir išgauti kuogeriausią konstituciją. Kodel gi gyvenime kito taip išeina? Todėl, kad darbininkai pripratę kentėti, jiems nuo mažes yra įkalbama akiai klausyti ir kantriai savo "kryžių" nešti. Jie, mažiausia šviesos gaudami, ilgai, labai ilgai kenčia, nes nesupranta savo padėjimo, savo galybės. Bet ir su jais negalima viso ko daryti. Tegul kas dabar palieptų sugrįžti baudžiavai, tegul kas duotų ponams ir valdžiai pilną valią ant žmonių darbininkų, tuoj visi, kaip vienas, sukiltų ir vargu daug beliktų aklių karvių, kurie sutiktų malšinti sukilusius savo brolius. Taigi ir darbo žmonės turi nemažą galybę. Vyriausybė negali išleisti įstatymų visai neatsižvelgdama į darbo žmones..."

Vyriausybė gali rašyti sau kokias tik nori konstitucijas. Bet jeigu ji neduos nei lašo valdžios žmonėms, tai ta jų konstitucija turės tik tiek vertybės, kiek tas popieris, ant kurio ta konstitucija bus parašyta. Sujudę, sukilę žmonės reikalauja sau tiesų, reikalauja žmonių valdžios. Jie nenurims, pakol negaus to, ko reikalauja."

Tokai buvo Povilas Višinskis. O štai jo pažiūros į Lietuvos ateitį. Rašyta paties Povilo Višinskio tuoju po Didžiojo Vilniaus Seimo 1905 m. aiškinant jo nutarimus. Čia yra tik minimum (mažiausias) reikalavimai. Atspausdiname iš "Lietuvos Ukininko" Nr. 1, 1905 m.

POVILAS VIŠINSKIS APIE LIETUVOS LAISVĘ.

"... Dabar mūsų tėvynę valdo svetimi žmonės, išsėvur atvažiavę. Nenuostabu, kad jie nesupranta nei mūsų kalbos nei mūsų reikalų. Nenuostabu, kad jie labiau rūpinasi savimi, ne mūsų žmonėmis. Jie neprivalo mūsų klausyti ir klausyti. Jie nusižiūrėję yra į augštesnę valdžią, į Petrogradą. O ten sėdi žmonės, kurie gal savo amžį nėra matę nei Lietuvos, nei vieno lietuvių. Todėl nenuostabu, kad jie duoda paliepimus ir leidžia įstatymus, kurie mūsų kraštui, mūsų žmonėms visai netinka. Todėl nenuostabu, kad mūsų žmonės netiki valdžiai, yra priešingi jos sumanymams."

Juk tik mes patys galime geriausiai žinoti, ką mums skauda, ko mums truksta, kaip reikia bėdas ir netesybės pašalinti. Tik mes patys tarp savęs susitardami galime žmoniškai savo reikalus atlikti.

Mums pirmučiausia rūpi artimesnieji reikalai: Lietuvos mokyklos, valsčiai, keliai, teismai ir t.t. Tais reikalais savo krašte mes turime ir galime patys rūpintis;

nereik čia mums svetimų rankų, svetimų galvų. Dabar valdininkai yra iš virtušaus paskiriami ir atstatomi. Mums reikia, kad jie būtų pačių žmonių renkami, pamokami ir atstatomi. Visi suaugę žmonės turi tiesą rinktis iš savo tarpo išmintingesnius ir doresnius, kurie galėtų visos Lietuvos reikalus žinoti ir mokėti juos aprūpinti. Ką tie viso krašto išrinktieji žmonės nutars, taip ir turi būti daroma. Tokį žmonių susirinkimą vadiname Seimu. Jam reikėtų rinktis Vilniaus, tame didžiausiame, seniausiam Lietuvos mieste, senovės Lietuvos sostapilyje. Į tą seimą turėtų patekti visų Lietuvoje gyvenančiųjų tautų atstovai; turėtų dalyvauti jame ir žydai ir lenkiškai kalbantieji žmonės, kad ir jie galėtų apie savo reikalus papasakoti, kad ir jų reikalais galėtų rūpintis Seimas. Tarp visų tautų ir tikėjimų turi būti lygybė! Visi lygiai turi rinkti savo atstovus, visi lygiai pagal turto didumą turi mokescius mokėti, visiems vienodas teismas turi būti ir t.t. Iš surinktųjų visoje Lietuvoje mokesnių turi būti duodama tam tikra dalis žydų ir lenkų, rusų ir kitų tautų mokykloms ir kitiems jų reikalams. Jeigu žydų būtų dešimta visų Lietuvos gyventojų dalis, tad jų reikalams turėtų būti duodama dešimtoji dalis iš surinktųjų Lietuvoje mokesnių.

Mes, reikalaujame Lietuvos Seimo Vilniuje, nereikalaujame dabar atsiskyrimo nuo Rusų valstybės, tad galtingieji kaimynai mus visiškai galėtų nuspausti visokiais muitais ir suvaržymais.

Mes dabar nereikalaujame atsiskyrimo, mes tik sakome, kad Lietuva savo namų reikalais pati turi rūpintis, pati sau įstatymus turi leisti, pati sau mokesnius paskirstyti. Visos Rusų valstybės reikalai turi būti atliekami augštesniosios valdžios, kuri bus Peterburge arba Maskvoje, ir bus taip pat visų žmonių išrinkti. Toji augščiausioji valdžia turi susižinoti su kitomis valstybėmis, ji turi rūpintis kitokiais valstybės reikalais, kuriuos bus sutarę palikti aukščiausiojai valdžiai. Visai kitais Lietuvos reikalais turėtų rūpintis Vilniaus Seimas. Tokiai krašto sutaisymas vienu žodžiu vadinasi autonomija. Taigi ir sakome, kad Lietuvai reikalinga autonomija.

Kur gi tos Lietuvos autonomijos ribos turi būti? Pirmučiausia, žinoma, prie Lietuvos turi būti priskaityti visi lietuviai ir tie žmonės, kurie tarp jų gyvena. Bet yra vietų, kur gyvena ne daug kalbančių lietuviškai, ir tokių vietų, kurioms arti Vilniaus miestas, kurios iš senų-senovės turi daug visokių reikalų su Vilniaus miestu ir su lietuviais. Tokios vietos galės prisidėti prie Lietuvos autonomijos, jei tik patys žmonės to pa-

norės: per prievartą negali spirti, kad jie prisidėtų prie mūsų.

Kaip ir kada mes galime gauti autonomiją? Juk niekas jos geruoju neduos, niekas tuo nesirūpys, jei mes patys to nereikalaujame. Bet reikalaujant reikia aiškiai žinoti, ko ir kodel reikalaujame ir turėti galybę; šiaip tie mūsų reikalavimai nebus išpildyti. Reikia todėl šviestis, vienyti tarp savęs ir su kitų tautų žmonėmis; reikia tuojau pradėti darbą; reikia griauti tą, kas yra netikusio ir pradėti statyti naują tvarką iš-pat pamatų. Reikia mums tuojau prašalinti rusus-mokytojus, kurie tik rusina mūsų kraštą; reikia nebemokėti jiems algos, nebeduoti buto ir reikalaujame, kad jie išsikraustyti; į jų vietą tuojau, nieko nelaukiant, reikia samdyti savo žmones, kurie apsiimtų šviesti vaikus suprantama ir visiems mums brangia kalba.

Ir valsčiuose reikia tuojau pradėti daryti permainas: prašalinti netikusius raštininkus-rusus, kurie viską valdė savaip, skaudami žmones; į jų vietą pasamdyti reikia saviškius, kurie mokėtų ir norėtų žmonėms tarnauti, ne ant jų ponauti.

Vienu žodžiu, reikia tuojau išsižadėti visų netikusų valdžios tarnų ir į jų vietą išrinkti žmones, kurie tikrai žmonių reikalais rūpintų. Reikia atsakyti nuo to viso, kas tik duoda galybę dabartinei valdžiai. Visais keliais reikia ją silpninti ir savąsias pajėgas stiprinti.

P. Višinskis.

POVILĄ VIŠINSKĮ AT-SIMINUS.

Pirm dešimties metų mirė Povilas Višinskis. Nepažino jo visuomenė labai plačiai, bet kiek pažino jį ir jo darbus, tai pažino giliai ir gerbė širdingai. Nebuvo tai koksai poetas, garsus dailininkas, gražių eilių rašytojas, ar koksai didis visam svietui žinomas rašytojas, bet buvo tylus, ramus, gilus, lietuviško budo veikėjas, karštas mylėtojas savo tėvynės, karštai numylėjęs vargstančius, prislėgtus mažutėlius tautiečius, tikra atvira artimo meile.

Visą savo neilgą amžį, visas savo spėkas, padėjo jėškojimui geresnės ateities savo tėvynei, savo viengendams tautiečiams, jėškojimui apšvietos tamsuoliams, liuosybės prispaustiesiems. Daug spėkų ir triuso padėjo atgavimui lietuviškos spaudos, troško liuosybės žodžio, liuosybės spaudos. Vargin-gai besimokydamas įgavo plačių ligą ir kiek padirbėjęs, kiek jo spėkos beišgalėjo, persiskyrė su šiuo pasauliu. Žodžiu, buvo tai įpėdinis a. a. V. Kudirkos ir darbuose, ir ligoje, ir mirtyje. Nors jį kauleliai ramiai ilsiš žemelėję, bet jų darbą, jų dvasia gyvenį Lietuvoje amžinai.

Žemaitė.

POVILAS VIŠINSKIO ATMINIMUL.

Šis straipsnis paimtas iš "Lietuvos Ukininko" 1906 m., rašytas žinomos rašytojos Petkevičaitės. Red.

Povilą Višinskį pažinau kokie 13 metų atgal. Atkeliavo dar nesuaukęs berniukas kitu savo draugu. Abu du buvo tik ką gimnaziją baigusiu. Buvo išsirengusi į kelionę po Lietuvą be skatiko kišenėje. Keliauo pėsčiu, sodiečių miliniais švarkais apsivilkusiu. Jaunikaičių kelionės tikslas buvo pažinti savo kraštą ir sujieškoti "lietuvių". Mat, dar tuomet lietuvis, kurs jau susiprazdavo esąs lietuvis, savo tautos žmogus, buvo retas atsitikimas. Daug mylių reikėdavo suvaikšioti, lig toks žmogus sutikti pasisekdavo. Ir a. a. Povilas su savo draugu vos trečią savo kelionės dieną atrado pastogę, po kuria jų kelionės tikslas buvo atrastas ir po kuria galėjo kaip reikiant pasilsėti.

Nabašninkas nešėsi tdomet kišenėje suglemžtą apistorį sąsiuvinėlį. To sąsiuvinėlio paviršutinė išvaizda buvo nekokia: prikrievezuotas neaiškia ir nedailia rašyba ant storo nedailaus pilko poperio, kurs buvo sunertas į sąsiuvinį nebalintais, namie verptais drobiniais siulais.

"Viena mano pažįstama sodietė, nebe jauna moteriškė — kalbėjo nabašninkas — išvydusi lietuviškus raštus, įsigėdė ir pati rašyti. Šit, ir parašė! Nė ji pati, nė as nenumanova, ar galėtų kam tokie raštai tikti, ypač, kad ta moteriškė visai nemokytą, vos-ne-vos plunksną pavaldo."

Buvo tat pirmasis mūsų jau dabar visiems žinomas rašytojos Žemaitės rankraščelis.

Tuo sykiu a. a. Povilas dar turėjo visai sveiko sodžiaus vaikinio išvaizdą. Nuo to karto kelerius metus visai jo man neteko matyti. Praslinkus trims ar keturiems metams vėl sutikau. Ir tuomet jau padarė sunkų tikrojo džiovininko įspūdį. Per tuos nesimatymo metus jisai buvo išaugęs, susimetęs truputį į kuprą, krutinė jam buvo įdubusi, tik akis ir visame veide buvo išsiliejęs didis protas, bet kartu ir sunkios ligos dėmė. Sunkus kovos sulys dažnai sukratydamo nulusų jo kūną, kuriame dar daug tuomet buvo gyvybės ir noro dirbti.

Arčiau pasižinusi su nabašninku, teko pastebėti, kad ta jo džiova išdygo ant tos pačios dirvos, kuri jau nevieną Lietuvos darbininką yra be laiko į kapus nuvariusi. Vargas, baises pirmųjų universiteto metų vargas ir tą Lietuvos sunų, kaip piktas kirminas, pakirto.

Nabašninkui teko lig dugno išgerti visa anų metų mokslo einančių lietuvių jaunikačių taurė, tą gi taurę pilną pripildė paskesnis apšviestojo, tėvynės labui

atsidavusiojo žmogaus gyvenimas.

Teko jam pakelti tėvų suokimas eiti į seminariją su visomis to neėjimo pasekmėmis. Budamas gi priverstas jau nuo ketvirtos klesos pats sau uždariauti, sveikas ar susirgęs, turėjo tik savo pajėgomis pasitikėti.

Jau smarkiai suardyta sveikata stoji jis į tautos darbininkų eiles, į tas eiles, kurios kovojo dėl savo brolių teisių. Ir supratęs savo priedermes, nabašninkas neuilzdamas žengė pirmose kovotojų eilėse, nesišalinamas nuo jokio vargo, nuo jokio darbo. By tik skleisti šviesą savo tėvynėje, tebegludančioje tamsybėje, by tik plėsti laisvės susipratimą tarp gimusiųjų vergijoje! Maža esant žmonių tėvynės labu tuomet besirupinanti, nabašninkas turėjo blaškyti savo pajėgas į visas puses.

Matome jį sodžiaus vaikus bemokantį, matome jį ant savo pečių tuomet uždraustus lietuviškus raštus begabenantį, matome jį tarp sodiečių ir mokinių tuos raštus beplatinantį, matome jį pagaliau ir ant scenos komedijoje įvairias roles atliekantį. Laikraščiuose pilna jo raštų visokiais vardais rašytų. Randame tarp jų ir beletristiškų mėginimų ir elementorių, vaikučiams sustatytą.

Sutinkame jį visokiame bendrovėse, kurios tėvynės prikėlimu rupinasi; girdime jį jaunus tautos darbininkus savo patarmėmis stiprinantį. Visur tėvynėje jo dvasia paliko žymius pėdsakus.

Reikia atminti kokiais laikais tie visi darbai buvo dirbami!... Už mažiausį policijos arba žandarų rastą jį lietuvišką raštelį reikėdavo ilgais kalėjimo mėnesiais ir ištėmimo metais atlyginti. Suprantama jog visi tie darbai nabašninko atliekami turėjo būti varomi su didžiausiu nervų įtempimu. Rašomieji raštai reikdavo slėpti, kaip pikčiausis darbas, gyvuoją gi žodžiu skleidžiamą šviesą ir teisybę dar už piktesnę nuodėmę buvo laikomos.

Ant-pat gyvenimo slenkščio pakirsta sveikata negalėjo ilgai ištesėti tokių vargų ir darbų.

Paskutinį sykį matome garbingą nabašninką Vilniaus lietuvių susivaižavime jau dusliu balsu savo tautiečius raginantį kovoti dėl laisvės. Dar ir tame susivaižavime atsirado vadinamųjų tautos vadovų, kurie išdriso nabašninkui biauarias paskalas viešai ir akis drėbti. Priėmė jis tas paskalas ramiai. Gyvenimas tikrai atsidavusius tėvynės labui žmones prie daug ko prapratina!

Vos keturi mėnesiai pralinko nuo to laiko, ir tu, neuilzstas darbininke, gulei į kapą! Erškėčiai tau klojo gyvenimo takus... Tegu bent svetima žemė tau krutinės nedengia! Biauirus santykius ištrėmė tave mirti tarp

svetimųjų, bet tu mums visuomet liksi artimas! Juk tavo širdis kuoplačiausiai suprato žmonių meilę, brolybę. Tėvynė tau buvo visų brangiausia dėl to, kad ją didesnės tamsybės slėgia, sunkiausi pančiai varžo! Dirbai pasišventęs dėl mūsų visų. Šiandien mes visa tautą stojame, kaip vienas žmogus, prie tavo grabo, giliai jauzdami ir numanydami, jog griuvo vienas iš tų šulų, ant kurių yra statomas mūsų laisvės rumas!

Amžinatilis tau, broli ir drauge! Amžinatilis!

G. Petkevičaitė.

POVILAS VIŠINSKIS.*) (10 metinės sukaktuvės.)

Praeitą metą mes šventėme Vilniaus seimo 10 metinės sukaktuves. Tai buvo svarbiausias lietuvių tautiško judėjimo paminėjimas, kokio pas lietuvių tais metais nebuvo.

Dabar stoji naujas metas, stoji kartu nauji tautos ir visuomenės reikalai, nauji tautos darbai bei veikimai. Praeitą metą mes kalbėjome, rašėme ilgus straipsnius ir nekartą pasigyrėme, kad Gedemino dvasia kelsi iš grabo ir judina kiekvieną lietuvių ir lietuvių prie tautiško darbo. Nesykį sakoma buvo apie tai, kaip senovėje lietuviui buvo tvirti ir galingi, turėjo gabius vadus, kaip Vytautą, Gedeminą, Mindaugį, Keistutį ir kitus.

Praeitą metą mes matėme senovės lietuvių veikėjų darbus, šiemet kalbėjome apie Jaunosios Lietuvos veikėjus. Šiemet sukanka 10 metų nuo mirimo mūsų gerbiamo tėvynainio Povilo Višinskio. Višinskio 10 metinės sukaktuvės yra mums svarbus atsitikimas ir mūsų tautinė pareiga verste verčia kiekvieną dorą lietuvių pažinti, kas buvo Povilas Višinskis.

Anais laikais, kada Lietuva neturėjo spaudos nei rašto, Povilas Višinskis buvo patriotas ir gabus demokratiškos visuomenės nuomonių skelbėjas. Pirm 1904 metų, kada Lietuvoje nebuvo spaudos, Višinskis jau dirbo mūsų tautos darbą kaimuose ar

kur dvaruose. Mokydamas vaikus visada primindavo savo mokiniams, kad esą gėda žmogui nemokėti savo prigimtos kalbos ir rašto. Kaikur mokydavo lietuvių vaikus rusiškai, bet anaip tol niekad neužmiršdavo savo mokiniams įkvėpti lietuvių rašto. Višinskio gi raštuose atsispindi grynai tautos demokratikšie siekiniai, ir kas skaitė jo straipsnius, tilpusius "Varpe" ir "Lietuvos Ukininke", tas sako, kad Višinskis buvo tikras Dr. Kudirkos minčių išreiškėjas.

Višinskis buvo kilęs iš neturtingo sodiečio ukininko Ušnėnų kaimo, Kauno gubernijos, tai yra iš tos pačios gubernijos, iš kur kilę Juškos, vyskupas Valančius, Ivinskas ir kiti mūsų senesnieji veikėjai.

Povilas Višinskis žiūrėjo į Lietuvos tautos visus reikalus bei darbus Gedemino akimis. (Šitas perdraus tvirtinti, kadangi apie Gedemino pažūras mes neturime tikrų žinių, pagalios negalimas daiktas, kad Gedeminas būtų galėjęs turėti 20 amžiaus pažūras. Red.) Jisai dirbo sunkiai ir begalo daug, bet jisai sunkenybių neatbojo, dirbo iš geros valios, nes gerai žinojo, kad "dirbti del tėvynės labo, tai pareigakiekvienos doro žmogaus, ir kad šventa pareiga yra kiekvieno tautos nario — uždavinius atlikti be tingėjimo."

Višinskis savo rašiniuose visada stengėsi nupiešti paveikslą lietuvių tautai. Jo straipsnių skaitytojai žinojo apie senovės Lietuvos raštinius, kaip Daukanta, Duonelaitį, Pošką, Keršaitį, Gedraitį, Baranauską ir kitus. 1905 metuose, kaip žinoma, Vilniuje įvyko Visuotinis Lietuvių Seimas. Višinskis ir čia prisidėjo ir padeda sutraukti kuodaučiau sodiečių suvažiavimams, patsai dalyvauja seime ir duoda daug patarimų lietuviams. Seime p. Višinskis kalbėjo apie tai, kad suvažiavime reikia bendrai tartis, bendrai savo vargus svarstyti, bendrai rupintis tuo, kaip įgyti geresnį mūsų tautos padėjimą, kaip gaus geresnę tvarką valsių mokyklose, kad būtų priverstinai išguldoma lietuvių kalba.

Dar kas. 1904 metuose kaip tik sužibėjo ant Lietuvos šviesesni saulės spinduliai, tai yra sugrįžo lietuviams spauda ir raštas, Petras Vileišis, "Vilniaus Žinių" leidėjas, pakvietė Višinskį už redaktorių. Kaip Višinskis redagavo "Vilniaus Žinias", mes apie tai smulkmenų neturime, bet tik žinome, kad 1905 m. apie pradžią metų jis metė redaktorių ir įkūrė "Šviesos" bendrovę knygoms leisti. Tuo tarpu Povilas Višinskis parašė kelias knyguotes: "Apie žmonių atstovus", "Kas tai yra konstitucija" ir "Visuotinas lygus ir slaptas balsavimas" ir kt. Taigi, brangūs skaitytojai, matome, kad Povilas Višinskis buvo demokratiškos opinijos žmogus, buvo gabus publicistas.

Višinskio chronologija.

Povilas Višinskis gimė 1875 m. Ušnėnų kaime, Šiaulių pav., Kauno gubernijoje.

1894-5 metuose baigė Šiaulių gimnazijos 8 klesas.

1898 metuose baigė Petrogrado universiteto gamtos mokslų skyrių.

1895 metuose pradėjo rodytis lietuvių raštijoje.

1899 metuose (Palangoje) Višinskis surengė Lietuvoje pirmą teatrą "Amerika pirtyje." Tas sujudo labai rusų valdžią.

1901 metuose buvo patrauktas teisman už lietuviškų apskelbimų platinimą, bet senatas išteisino, nesusirdamas kaltės.

1904 m. buvo pirmojo lietuvių dienraščio "Vilniaus Žinių" redaktorių.

1905 metuose surengė Vilniaus Kalendorių, kuriame telpa keli geri straipsniai.

1906 metuose Višinskio liga (džiova) smarkiai imalėtotis ir jisai rengiasi važiuoti į Šveicariją. 10 balandžio 1906 m. Berlyne kelionėje į Šveicariją labai susergera ir ten tą dieną miršta.

Povilo Višinskio kunas buvo parvežtas iš Berlyno į Vilnių ir yra palaidotas Rasos kapuose. Povilas Višinskis mirė, bet ar mirė jo norai? Ne. Niekados! Višinskio norai yra gyvi tarp mūsų ir auga savo vietoje.

Mikas Stakėnas.

PATAISYMAS.

S. L. A. sekretorius mums praneša:

Malonėkit pataisyti klaidą. R. Karuža neturi jokio įgaliojimo nuo S. L. A.

A. B. Strimaitis.

IŠ LAIKRAŠČIŲ.

Jomarkas Dievo namuose.

NAUJENOS Nr. 92 rašo:

"Kariaujančiųjų klerikalų vadas, kun. Maliauskas, vėl padarė "metodologiską" ataką ant "bedievių." Pereitą nedėdienį jisai laikė pamokslą Aušros Vartų bažnyčioje, vakinėje Chicagos dalyje, ir kad keikė tai keikė socialistų ir "bedievių" spaudą.

Daugiausia, žinoma, teko "Naujienoms"...

Po "Naujienų" kun. Maliauskas savo "metodologijos" perlais apdabstė ir kitus socialistų laikraščius, o ant galo užsipulė ir ant tautiškų laikraščių; net "Lietuvą", ir tą jisai išvadino "bedievišku" laikraščiu.

Bet tame dar nebutų nieko ypatinga. Prie to, kad kunigai keikia ir šmeižia progresyviąją spaudą, mes esame jau pripratę. Nieko geresnio iš jų ir nelaukiame. Keiksmas ir šmeižimai yra jų amatas.

Mes esame pripratę jau ir prie to, kad kunigai tam savo juodam darbui panaudoja tikėjimą ir jo įstaigas. Bažnyčios sakykla ir net spaviednyčia yra nuo senai jų klerikalios politikos ženklai.

Bet kun. Maliauskas padarė ir šį-tą mums nepaprastą.

Jisai nepasitenkino išniekinimu ir iškeikimu progresyvių laikraščių, bet dar ir paklupdė savo parapijonus bažnyčioje ir PRISAIKDINO juos neskaityti tų laikraščių. Kas skaitysiąs juos, tas, girdi, PER ISPAŽINTĮ NEGAUSIŠ ISRISIMO.

Sitoks darbas tai jau, ištiesų, pereina visokius rubežius.

Jisai yra nelegališkas. Suv. Valstijų įstatymai draudžia skelbti boykotą kokiame nebutų bizniui. Ir laikraščiai, kuriuos tasai keikunas išniekino ir uždraudė skaityti, turėtų pilną teisę patraukti jį atsakomybėn. Kas-gi būtų tuomet? Kas užmokėtų bausmę už tokį nusidėjimą prieš šios šalies įstatymus? Žinoma, kas — parapijonis! Nes kunigai juk iškaulintų iš jų pinigų "apginimui šventos vienos nuo bedievių."

Toliau, tas kunigo Maliausko darbas yra didžiai nedoras. Jisai sukelia kerštą ir neapykantą žmonių tarpe. Jisai pastato parapijonis į konfliktą su jų pačių sąžine.

"Naujienos" mano, kad kun. Maliauskas savo pasiūlymais "vartyte varo tikinčiuosius žmones ir tikėjimisko atšalimo ir bedievybės glebį."

Tikra teisybė. Siame Nr. spausdinama korespondencija iš New Philadelphia, Pa. duoda dar naują šio "klerikalisko biznio" paveikslą.

Ivairios žinios.

ATIDENGĖ VOKIEČIŲ SUOKALBIUS.

New York, N. Y. — Šio krašto valdžia uždavė didžiausį smugį vokiečiams, kurie yra kaltinami perėjime priešingų neutralybei suokalbų ant Amerikos žemės.

Po kapitono Franz von Papen išvartymo, kuris buvo įtartas dalyvavime Welland kanalo suokalbėje, federalės valdžios agenturais sekė suokalbinių pėdomis ir 14 d. balandžio įsiveržė į atšauktojo vokiečių militarinio atašė kontorą po Nr. 60 Wall gatvės. Ir po "susirėmimo", kuris tęsėsi per 40 minučių, jie užgriebė priva-

tinus von Papeno pluoštus popierių ir 70 svarų svarbių dokumentų ir, pagalios, suareštavo Wolf von Igel, buvusį von Papeno sekretorių ir ištikimą žmogų.

Vos pasiūsta žinią į Washingtoną apie von Igelio areštavimą, grafas von Bernstorff, Vokietijos ambasadorius, skubina atlekė į valstybės departamentą ir formaliai pareikalavo, kad paleistų von Igelį ir sugrąžintų paimtas popieras bei dokumentus.

Von Bernstorffas pasakė, jog von Igelis yra ambasados štabo narys ir kaipo tokis negali būti areštuojamas. Toliau ambasadorius užreiškė, kad kontoras (ofisas), kuris yra ant Wall gatvės, — ant 25-to augšto, — tai vokiečių žemė ir sulig tarptautinių teisių jokia valdžia neturi teisės į jį įsiveržti.

Beveik tuo pačiu laiku, kuomet von Igelis protestavo, sakydamas, jog jojo "areštavimas gali reikšti karę taip Jungt. Am. Valstijų ir Vokietijos", valstybės departamentas pareikalavo, kad teisių departamentas palieptų kalinį paleisti.

Vienok tokio paliepimo niekas negavo. Todel pp. Marshal ir Wood užreiškė, jog jie trauks von Igelį teisman, kaip ir bile asmenį, kuris prasižengia prieš Jungt. Valstijų įstatymus.

Laikraštininkai—reporteriai sako turį savo rankose autoritetingų žinių, kurios atidengia visą Welland kanalo konspiraciją. Toliau, iš tų žinių esą paaiškėjo, jog von Papen dalyvavo visuose suokalbjuose.

Be to, iš užgriebtų dokumentų matoma, jog von Igelis buvo dešinioji von Papen ranka išdaliname šimtų tukstančių dolarių, kurie buvo suvartoti nelegališkiesiems tikslams Jungtinėse Valstijose, Kanadoj ir Meksikoj. Todel, pasak reporterių, von Bernstorffas geriausia padarytų, jeigu atsisakytų nuo von Igelio, kurio šio krašto valdžia lengvai nepaleis.

ISTATYMAI KAIZERIO U-LAIVAMS.

Washington, D. C. — Jungt. Am. Valstijos savo notoj, kurią pasiuntė Vokietijai, reikalauja, svarbiausia, šių dalykų:

1) Kad submarinai be persergėjimo neatakuotų prekių ar pasažierių laivų.

2) Submarinai neturi teisės šauti į laivus, jeigu jie nebando gintis ar pabėgti.

3) Prieš paėmimą laivo reikia padaryti ant jo kratą, idant patirti kokiai kariaujančiai tautai jis priklauso ir ar veža kontrabandą.

4) Submarinai neturi teisės paskandinti laivų pirm, negu bus pasirupinta išgelbėjimu pasažierių ir įgulų.

Haaga. — I Holandijos protestus delei sekvestravimo jos siuntinių Anglijos valdžia nekreipia visai domos ir peržiuri kiekvieno laivo siuntinius.

JASKIO VERBA.

Ryte amžinatils mama priėjo prie manęs miegančio, pajudino ir tarė:

— Kelkis, vaikel!

Aš prie pagalvio prisipaudžiau ir knarkiu nuduodamas, kad neįtuntu.

— Kelk! Žinai, kad vakar ruošėsi prie išpažinties.

— Mamute! Kad dabar taip saldus miegas.

— Parėjęs prigulsi. Ankščiau geriau, o paskui, kaip pristoją ilgą eilę — reiks laukt iki po piet. Išalksi.

— Kelsiu mamytę!

Mama nuėjo gaminti pusryčių. Gi aš ir vėl užmigau.

— Tai tu dar nesikeli?

— Jau, jau mamytę!

Atsikėliau, persižegnojau, atsiklaupiau ant aslos ir rankas susidėjęs ant širdies siūniu savo karštą maldą Dievuliui. Paskui nusiprausiau burną, pasipuošiau, pabučiavau į ranką mamai ir tėvukui. Gi su broliukais pasibučiavau į veidą. Po tokio gražaus atsisveikinimo aš drožiui į bažnyčią.

Vyturys augštai iškilęs, snapelį į viršų užrietas taip linksmi gieda. Eglynėje gegutė kukuoja, net giria skamba. Viršui mano galvos pempė: — Gy-vi, gy-vi, gy-vi! Ir taip be sustojimo. Jau aš bažnyčioje.

Eilėje nedaug žmonių. Visi iš tikros širdies meldžiasi. Visų mintys siekia augštai, augštai... Ten, kur sėdi žilas barzduotasis Galiunas... Kiti verkia. Mat, jaučia užpykinę tą žilą su barzda senį... Jaučia, kad blogais darbais savyje aplipę tą Dievybės dalelę taip, kad jau jų širdyse per purvą dieviškumo nei žymės neliko... Reiškia, Dievas žmoguje numiręs ir palaidotas... Tečiau neužilgo nuplaus ašaromis savo nuodėmes ir vėl Dievybės kibirkstėlė užgims jų širdyse...

Jau kunigą matau led už kelių žmonių. Senelė led gyva kosti antroje eilėje. Aš biški pasitraukiau atbulas ir įleidau ją.

Kalbu poteries prie dviasios šventos.

Senelė pasakoja nuodėmes pusbalsiai... Aš girdėt nenoriu ir todėl su kepture brizdinu sau per ausį.

Kunigas jau peržegnojo mane. Atsakė ant amžių amen ir tarė:

— Kada buvai išpažinties?

— Per Jaskio verbą.

— Ką tu šneki? Nepri-sirengi gerai!

Aš drebu...

— Kiek laiko praėjo nuo tos dienos, kai paskutinį sykį atlikai išpažintį?

— Aš buvau per Jaskio verbą.

— Ar po, ar prieš velykas?

— Dvi savaites prieš velykas.

Drebėdamas nuodėmes kemšu kunigui į ausį... Išpasakojau viską, kas tik man atrodė, kad Dievui pykina. Nuo kitų nuodėmių bėgo šypsa per kunigo

veidą ir aš pabaigiau. Nu-truko ir tyliu.

— Ar jau viskas?

— Viskas — atsakiau.

— Klaupkis! — išgirdau.

Žnekt, žnekt, žnekt — rėžiu su kumščia sau į krutinę. Pabarškino, aš apsilaižiau ir atsikėlęs nuėjau sau.

Meldžiuosi karštai, kad Dievulis atleido man nuodėmes. Šale manęs meldžiasi daug žmonių ir jie visi savo širdyse jaučia didžią prakilnybę, kaip ir aš. Visi neužilgo jausimies laimingsais, nes mūsų širdyse apsigyvens Viešpats ant Viešpačių — Karalius ant Karalių. Visas Dievulio sostas su buriais angelų nužengs į mūsų širdis... Rodos žengia iš aukštybių ir sielos mūsų girdisi balsas: Gloria, gloria in excelsis Deo!

Kaip tai puiku!...

Tokį tat puikų dangišką vaizdą — fantaziją pergyvenome.

Po viskam.

Parėjęs namo tuojau mamos klausiu:

— Kas tai yra Jaskio verba?

— Jaskio verba — atsakė mama.

— Kodėl kunigas nežino, kas tai yra Jaskio verba?

— Ims ir nežinos.

— Nežino. Turėjau vargo, kol pasakiau, kada buvau buvęs paskutinę išpažintį.

— Ne visur žinoma — patėmijo tėvukas.

Mama ir aš klausome. Tėvukas gi pasakoja:

— Buvo taip: Senas žmogus vardu Jaskys, vieną nedėdienį pirmiau prieš verbą nuėjo į bažnyčią nešinas didelę žalių kadugių verbą.

Laike krapylos vienui vienas bažnyčioje iškėlė savo verbą. Visi žmonės balsu pradėjo juoktis.

Tėvukas atsikviepė ir baigė:

— Tai dabar Kalnujuose, Reseiniuose, Girkalnėje ir Eržvilke tą nedėdienį prieš verbą vadina Jaskio verba.

— Bet kodėl kunigas nežino?

— Iš toliau naujai parkeltas ir nežino.

— Tai šitaip!

Nusivilkau balakoną ir padėjęsėjau valgyt. Valgėsi labai gardžiai, nes buvau išalkęs. Paskui mama paaiškino, kad po išpažinties parėjęs žmogus turi prigulti, nes bemiegant Dievo kunas susivienijęs su žmogaus kunu ir gyvenas iki vėl žmogus papildo nuodėmę. Taigi aš atsiguliau ir užmigau.

Šliburis.

Balandžio 8, subatoje prieš Jaskio verbą. Baltimore, Md.

MASSACHUSETTS KOOPERACIJOMS PRA-NEŠIMAS.

Mass. Kooperacijų Sąryšio konferencija įvyks 21 d. gegužio 1916. 2 val. po pietų, Lietuvių Labdarystės svetainėje (kampas E ir Silver Sts.), So. Boston, Mass. Todel visos Mass. kooperacijos teiksities prisijusti dele-

gatus į minėtą konferenciją, ne daugiau kaip 3. Delegatai važiuodami turi su savim pasiimti ir draugijos įgaliojimą.

Prašau, kad kooperacijų valdyba prisijustų stovį jų kooperacijų, iš to bus galima sutaisyti raportas iš Mass. kooperacijų gyvavimo. Apsyskaitą galite paduoti šitokią: Kiek darote apyvartos per vieną mėnesį? Ant kiek pakilo biznesas per paskutinius metus, ar nupuolet? Ir kiek buvo vertės pradedant prekybą ir kiek dabar verta?

Taigi visų kooperacijų viršininkų širdingai prašau tai atlikti.

Mass. Koop. Sąryšio Sek. M. Akelaitis, 1075 Washington st., Norwood, Mass.

SKAITYKIT IR PLATINKIT "ATEITĮ". NEUŽMIRŠKIT "JAUNOSIOS LIETUVOS."

DAINOS!

Mišriems kvartetams arba chorams.

III. sąsiuvinys. Knygtė 25c. Telpa šios dainos: 1) Gaudemus; 2) Darbininkų Marselietė; 3) Suktinis; 4) Kad dievuliai duotų; 5) Bijunėli; 6) Dega ugnį. Chorams atiduodama 30 knygučių už 5 dol. Išleido Lietuviška Muzikos Konservatorija.

M. PETRAUSKAS

395 Broadway, So. Boston, Mass.

Reinkotu Dirbtuve

Dirbam visokios mados Reinkotus Agentams, Krautuvėms ir ant užsakymo privatiškiems žmonėms. Užsisakykite Reinkotą pas mus o tikrai džiaugsitės.

So. Boston Raincoat Co.

344 W. Broadway, So. Boston, Mass.

SUSELPKIT SAVO GIMINES!

Dabar yra geriausia proga, kuomet Rusijos pinigai pigūs. Per mūsų Agentūrą galima siųsti pinigai į Europą ir suselpti savo gimines badą kenčiančius. Taipgi parduodam ir laivakortes.

"Ateities" Agentūra.

366 Broadway, So. Boston, Mass.

"Ateities" Agentūra.

366 Broadway, So. Boston, Mass.

H. S. Stone O.D.

Akių Specialistas.

399a Broadway,

Tarpe E ir F gatvių, South Boston.

VIŲS ATYDAI!

Pranešu visiems Amerikos lietuviams, kad aš užlaikau paminklų išdirbystę — marmuro ir akmens. Kurie turit mirusių gentis meldžiu kreiptis pas mane. Iš toliau rašykite laišką, mes atsakymą suteiksim.

ANTANAS ČERESKA

Paminklų išdirbystė, 75 Broadway, So. Boston, Mass.

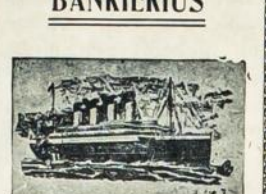
DIDŽIAUSIA LIETUVIŠKA DIRBTUVĖ

Reinkotų ir Siutų

vyriškų, moteriškų ir vaikų. Dirbame krautuvėms, agentams ir pavieniams užsakymams, iš geriausių materijolų ir už pigiausias kainas. Mes imam iš didelių firmų materijas daug ant sykio, todėl mes gauname daug pigiau ir užtat galim pirkėjams parduoti už žemiausias kainas. Broliai Lietuviai, pasinaudokite gera proga, kurie norite turėti tvirtus ir gerus rūbus ir pigiai, tai kreipkitės pas mus, o busite užganėdinti. Tolimesnieji per laiškus — vietiniai ypatyškai. Sampeliai suteikiama visiems uždyka.

TRAVELERS RAINCOAT CO. 3 Harrison Ave., kamp Essex St., Boston, Mass.

Julius Prince BANKIERIUS

ismaino Pinigus, parduoda Laivakortes ir geležinkelio tiketus į visas dalis pasaulio. Taipgi parduoda krautuvėms sklado kainomis deimantus, laikrodžius ir kitus Juvelerijos daiktus.

357 Harrison Ave., BOSTON.

Dabar ką tik išėjo iš po spaudos

Nauja Lietuviška BIBLIJA SATYROJE

mlera Biblijos 5½x8 colius, turį 382 puslapius ir 379 paveikslėlius. Labai įdomi ir naudinga kiekvienai ypatai. Žmogus skaitydamas šią Bibliją ir temydamas į paveikslėlius, kurie perstato kas buvo pirm sutvėrimo svieto ir iki užgimimo K. Kristaus, užmirš visus savo vargus ir džiaugiasi joja! tokią knia įziū, jam sus trumpi žiemos vakarai.

KAINA TIK \$1.00

Norinti gaut šią Bibliją, pinigų siųskit Express ar Pacio Money Order, arba registruotame laiške adresu:

A. V. BAGDONAS

4736 S. Wood St. CHICAGO, ILL.

ARGIL SPECIALTIES Co. Philadelphia, Pa.

Motery ir Vyrų Plaukų Stiprintojas "DERMAFUGA"

Jis įsigėres į skalpą prašalina pleišanas, prašalina niežėjimą, priduoda udiniams naują gyvybę ir spėką, karu suteikia skalpui ir plaukams sveiką padėjimą.

Jeigu jusų plaukai slenkia, rašykite tuojau reikalaudami tos puikios cnygtės ir gyduolių ištyrimui įdėdani 10c. sidabru arba krasos ženklėliais bei apmokėjimo persiuntimo lėšų. ARGIL SPECIALTIES CO., Dept. 5, P. O. Box 37, Philadelphia, Pa.

L. Y. M. C.

Lietuvių Jaunų Vyrų Kliubo metiniai šokiai atsibus Velykų antrą dieną, Apr. 24 1916 m., Bethesda Hall, 409 Broadway, So. Boston, Mass., grajis McGraths orchestra. Užprašom visus kuoskaitlingiausius atsilankyti.

(39)

DRAUGAI IR DRAUGAI

Kas norite įsigyti namų do-siutą pigiai, meldžiamės ti pas mus. Taipgi išvysite jam sutaisom, žodžiu sakant, kaip naują siutą. Be to, malonėkite kreiptis išmone (51) 421 E 8-th Str., So. Boston, Mass.

F. M. L. kamp

PLATINKIT "ATEITĮ"

Geras Siuvejas

VISADOS ATLIEKA GERAI DARBA.

Užstojus pavasariui, kožnam žmogui malonu turėti pritaikytas, pagal jo figurą siutas. P. Buzevičia užlaikoma kostumeriškas dirbtuves, siuvimo Vyriškų ir Moteriškų Pritaikom pagal žmogaus figurą sulig naujausios mados laikom sampelius didžiausiu ir geriausiu New Yorko firm del kostumeriai lengvai gali pasiskirti siutą pagal savo Taipgi senus drabužius pertaisom išvalom ir išprosinam darom kaip naujus. Darbas gvarantuojamas. Reikale visus lietuvių kreiptis pas lietuvi, sekanciu adresu:

P. BUZEVIČIA Antra dirbtuvė
55 Exchange St., NATIONAL TAILORING
Athol, Mass. 46 Parker St., Gardner, Ma
Telephone 78 J. A. P. Adomaitis, Manag

Lietuviai Apsiginkluokite!

šitaip: nusipirkite savo namus, jums randos išmokės juos, tai senatvei turėsite dailų pragyvenimą. Apdrauskite (išurikite) namus ir rakandus (forničius), kad nelaimei atsitikus galėtumėt kitus nusipirkti; apsaugokite dirbtuves ir darbininkus, apsaugokite automobilius, arklius ir vežimus nuo visokių nelaimių.

Aš virš minėtus darbus atlieku kogeriausia, turiu patsai gerą patyrimą gyvendamas čia Amerikoj per 30 metų. Esu tikrai atsakantis už visoki savo darbą; turiu State Broker Insurance License, esmu Notary Public, Justice of the Peace, Actioneer ir Agentas: parduodu namus, farmas, lotus. Kviečių visus Lietuvius ir Lietuves atsilankyti į mano ofisą.

M. CORAN,

366 West Broadway, South Boston, Mass.
Telefonas: South Boston 21087.

Parsamdome Automobilius.

Galima pas mumis bile laike pasisamdyti Automobilių vestuvėms, krikštynom, pasilinksminimo partijoms ir visokiems kitiems reikalams. Adresas:

PENINSULAR GARAGE,

621 East First Street South Boston, Mass.
Telephone So. Boston 21003

Didelis Sklodos

J. P. Tuinila, Savininkas

TELEPHONAS OXFORD 4900

Užlaikome Daimantus, Laikrodžius

ir visokių gatunkų žiedus.

Duodame viską ant bargo — lengvų išmokėsių. Užlaikome keliaujančius agentus kurie paima orderius ir pristato tavorą. Reikalingi agentai kiekvienam mieste Amerikoj ir Kanadoj. Didelį nuosimį duodom perkupčiams. Naują didelį katalogą siunčiam ant pareikalavimo, prisiuntus 25 c. stempomis. Mūsų agentai: S. Čapas, J. Lapie-nius, J. Šidlauskas, F. Witkauskas, P. Rudokas, Paul Gaska ir Vl. Barevičius.

J. P. TUINILA,

822 WASHINGTON ST., BOSTON, MASS.

Kiti visi pas lietuvį, kuris užlaiko
GERNĖ ir GROSERNĖ
 Mėsa visados šviežia ir
 pristatom į namus, į vi-
 dalis miesto.
A. P. NAUJOKAITIS,
 Athens St., So. Boston.

PARSIDUODA
 Andrew Square apilinkė,
 South Boston, 10 kambarių na-
 mas, įtaisyta maudynės, karštas
 vanduo, šiluma, gazai. Atsišau-
 kit į "Ateities" ofisą.
ZIRA
 CIGARETTES
 PLAIN-END

SKAITYTOJŲ DOMAI.
 Gerbiamieji: — Mainydami
 adresą butinai turite paduoti se-
 nąjį ir naująjį adresus. To ne-
 padarius, mes negalime permai-
 nyti Jūsų adresą. Taipgi mai-
 nant adresą reikia stengtis ko-
 aiškiausiai parašyti savo vardą,
 pavardę, adresą ir vietą.
 "Ateities" Administracija.

DABAR, kuomet žmonės
 neblogai uždirba ir kuomet
 klerikalai išsijusę kovoja
 ir net boikotuoja pirmievi-
 šką spaudą, kiekvieno teisy-
 bę mylinčio skaitytojo yra
 pareiga platinti "Ateitį" ir
 "Jaunąją Lietuvą" bei kitus
 pirmievių laikraščius.

PAJIEŠKOJIMAI.
 Pajieškau savo pusbrolių Antano ir
 Jurgio Bičkauskų, paeina iš Suvalkų
 rėd., Kalvarijos apskr., Raudeniaus
 valsč., Susnykų kaimo. Meldžiu pa-
 čių atsikaukti arba kas žino praneš-
 ti. Pranešėjui duosiu dovanų, nes tu-
 riu labai svarbų reikalą, todėl buti-
 nai noriu su jais susirašyti. Mano ad-
 resas: (49)
VERONIKA MATUKAIČIUTĖ,
 322 S. Paca St., Baltimore, Md.

Pajieškau savo draugo Pranciškaus
 Bražiūno, Kauno gub., Vilkmėgės
 pav., Alotų valsč., Dakiškio par., Jo-
 donių kaimo. Meldžiu jo paties atsi-
 šaukti arba žinančių man pranešti jo
 adresą šiuo adresu: (49)
JOHN NEURA,
 Titicut Brick Yard,
 State Farm, Mass.

Pajieškau savo pusbrolio Kazimie-
 ro Samio, Kauno gub., Raseinių pav.,
 Eržvilko parap., Bačių sod. Pirmiau
 jis gyveno Philadelphia, Pa. Turiu
 labai svarbų reikalą su juo susirašyti.
 Mano adresas: (49)
ANTANAS GENDROLIS,
 Leechburg, Pa.

GERIAUSIOS FARMOS.
 Norinti pirkti gerų farmų su sodais,
 rudinkais, apšėtais laukais ir neišdirb-
 os geros žemės pigiai, ant lengvų
 įmokėjimų, kreipkitės prie mūsų se-
 siausių, teisingiausių farmų pardavė-
 y. Mes esame vieninteliai uždeitojai
 r apgyvendintojai Didžiausios Lietu-
 vių Farmerių Kolonijos Amerikoje, ku-
 ioj apgyvendinome 360 lietuvių far-
 merius, kurie turi ir Ukiškas Drau-
 ystės, iš kurių viena trumpu laiku iš-
 eis, Scottville, Mich., Amerikos lietu-
 viams Ukininkystės Laikraštį. Taip-
 i turime iš valdžios išsistoroję ex-
 ert-žinovą ukininkystės, kuris vel-
 ui turi duoti patarimus geresnia-
 ukininkavimui. Ta mūsų uždėta di-
 žioji lietuvių farmerių kolonija ran-
 as ant gerų, derlingų laukų, puikiau-
 ioj apilinkė miesto Scottvilles ir
 ortavo miesto Ludington, Michigaz.
 Valstijoj, Mason County. Toj puikioj
 pielinkėj mes turime visokių farmų
 nt pardavimo, ant kurių galime kei-
 us tukstančius lietuvių farmerių
 pgyvendinti. Rašyk tuoj ir įdėk už
 centus krasos ženklei, o mes pri-
 isime tos kolonijos Mapą ir par-
 uodamųjų farmų puikų Katalogą, su
 aug paveikslų iš lietuvių farmerių
 yvenimo. Adresuok:
A. KIEDIS & CO.
 Peoples State Bank Building,
 Scottville, Mich.

**JEIGU ALKANAS ATEIK PAS
 MUS.**

Ka tik atsidarė subatoje, balandžio
 1 d., 1916 m., lietuviška restauracija,
 nauji savininkai, viskas išvalyta, iš-
 taisyta, kur galima gerai pavalgit.
 Valgomi daiktai švieži, švariai užlai-
 komi ir gražiai sutaisomi. Kviečiame
 visus atsilankyti ir atsivesti draugus.
 (51)

WHITE WAY RESTAURANT.
 Savininkai:
 Filix Zaleckas ir Jonas Jokubauskas,
 204 W Broadway, So. Boston, Mass.

**PAJIEŠKAU .BIZNIJŲ
 VIETOS.**

Noriu uždeiti Drapanų (dry-
 goods) arba čeverykų krautuvę,
 kur nors lietuvių apgyventoj
 vietoj. Kur Lietuvių randas
 pusėtinas burelis, ir panašios
 krautuvės nėra, o galėtų būti
 reikalinga. Malonėkit suteikti
 žinią. Kas pirmas suteiks šią
 žinią tam skiriu penkis dolerius
 (\$5.00) dovanų. (39)

C. L.
 133 W. 8th St., So. Boston, Mass

Muzikos ir dainų mylėtojams!

Išmokinimas notų ant
 visokių instru-
 mentų arba da-
 nuoti be mokyto-
 jus; lietu-
 viškoj kalboj
 visokios notos,
 kokios tik yra
 sudėtos į 8 lekcijas,
 mokytojas ima po \$1 už lekciją. 8
 ekcijos—knyga \$1.50, parduodu už \$1.
G. A. BARONAS,
 Kennedy Township,
 McKees Rocks, Pa.

**SUPAZINDINKITE
 ANGLUS SU LIETUVA,**
 platindami Dr. J. Šliupo
 anglų kalba parašytą knygą
**LITHUANIA IN RETRO-
 SPECT AND PROSPECT**
 išleido Amerikos Lietuvių
 Spaudos Draugija.

KAINA - 50 CENTŲ.
SLA., TMD. kuopoms,
 draugijoms ir knygų platin-
 tojams, imantiems virš 10-
 ties egzempliorių, nuleidžia-
 ma tam tikras nuosimtis. —
 Reikalaukite mūsų redakci-
 joje arba pas autorių D-rą J.
 Šliupą, 1419 No. Main Ave.,
 Scranton, Pa.

REIKIA neužmiršti ir
 nuolat platinti "Ateitį".

Kurie Jieškote Pirkti Gerus, Atsakančius Ir Pigius Namus

Tai malonekite perskaityti visą šitą plakatą, ir kuris iš tu namu Tamistoms geriausiai patiktu ir nore-
 tumet pasižiureti, tai pirmiausiai ateikite į ofisą, o mes nuvesim aprodyti iš oro ir vidaus ir jeigu pa-
 tiks, tai galesite suteikti pasiūlyimą už tą namą pagal Tamistu nusprendimo, bet jeigu tie namai ne-
 patiks, tai mes aprodysim ir daugiau, o PATARNAVIMAS DYKAI.

1. 2 šeimynų, 8 kambarių su 2 toiletais medinis namas,
 prie GOLD STREET, arti E St. PREKĖ \$850 ir \$150
 įmokėti.

2. 3 šeim., 12 kamb., 3 toiletai, gazas, skalbynės — na-
 mas pirmos klesos; atskirai budavotas prie SIXTH ST.,
 arti E St.; rendos atneša \$507. Prekė \$4300. Turi buti
 greitai parduotas.

3. 6 šeim., 28 kamb., gazas, toiletas, skalbynės, pijazai,
 elektros zvanai ir kalbėjimosi triubos; 16 metų senumo
 namas, atskirai budavotas, prie MIDDLE ST., arti lenkų
 bažnyčios; rendos atneša \$936. Prekė \$7500. Turi buti
 parduotas už skolą.

4. 3 šeim., 11 kamb., gazas, toiletas, elektros zvanas ir
 kalbėjimo triubos del kožnos šeimynos; naujai pertaisy-
 tas ir apmalevotas prie ATHENS ST., arti C St.; rendos
 atneša \$442. Prekė \$4000. Turi buti parduotas iki pirmo
 gegužio.

5. 6 šeim., 22 kamb., gazas, toiletas, elektros zvanai,
 bėjimo triubos ir skalbynės del kožnos šeimynos; medinis
 atskirai budavotas namas, prie SECOND ST., arti D. St.;
 rendos atneša \$884. Prekė \$7000 ir tiktai \$800 įmokėti
 už abejas duris, o likusius ant lengvų išmokėjimų.

6. 3 šeim., 11 kamb., gazas, toiletas, elektros zvanai
 kožnai šeimynai, medinis atskirai budavotas namas, prie
 Silver St., arti D St.; viskas yra pirmos klesos; rendos at-
 neša \$377. Prekė \$3000. Dar kitas medinis vienos žei-
 mynos 3 kamb., namas, užpakalyj nuo Silver St., bus už-
 dyka duotas prie šito pirkimo, nes tie namai dabar yra
 geriausi namai toj apilinkėj.

7. 3 šeim., 15 kam., 3 vanios, 3 skalbynės, 3 pečiai, elek-
 tros zvanai, kalbėjimo triubos ir pijazai (nauji); medinis
 atskirai budavotas namas lietuvių apgyventoj vietoj, prie
 puikaus kampo E. SEVENTH ST., arti Thomas Park'o
 kalniuko; parduos visai pigiai ir ant lengvų išlygų, nes sa-
 vininkas išvažiavo toli nuo Boston'o ir neparanku jam yra
 prižiūrėti tuos namus, todėl butinai turės būti greitai par-
 duotas už pirmutinį pasiūlyimą. Jeigu norite pirkti gerą
 namą, geroj vietoj, tai kogleičiausiai ateikite į mūsų ofi-
 są, ir mes aprodysim tuos namus.

8. 3 šeim., 11 kam., toiletai, skalbynės, elektros zvanai,
 kalbėjimo triubos ir pijazai; medinis atskirai budavotas
 namas, prie MIDDLE ST., arti lenkų bažnyčios; 16 metų
 senumo. Prekė \$2850 ir tiktai \$500 įmokėti ir likusius
 ant lengvų išlygų.

9. 4 kamb. medinis, atskirai budavotas namas prie
 Mercer St., užpakalyje. Prekė \$600 ir \$100 įmokėti, o li-
 kusius mokėti kas mėnesį kaip ir rendą. Randasi labai ra-
 mioj vietoj ir labai pigus namas užtai, kad savininkas
 turi išvažiuoti į kitą miestą, labai toli nuo Boston'o.

10. 2 štorai ir 9 šeim. murinis namas, ant gražaus
 kampo ir vienas štoras parendavotas del saliuono. Savi-
 ninkė yra labai sena moterė ir gyvena toli nuo Boston'o
 ir nori labai parduoti; tas namas atneš rendos \$1600 į
 metus, todėl kas nori pirkti tvirtą namą ir bizniavoj vie-
 toj, tai pasiskubinkite ateiti į ofisą ir pasikalbėti apie tai,
 nes tas namas bus parduotas už pirmutinį pasiūlyimą.

11. 3 šeim. 13 kamb., toiletas ir gazai del kožnos šei-
 mynos, medinis atskirai budavotas namas, prie FIFTH
 ST., arti F St. Prekė \$2800 ir \$600 įmokėti. Labai gra-
 žioj ir ramioj vietoj, prie plačios gatvės.

12. Štoras ir 7 kamb., su visomis vigadomis medinis
 atskirai budavotas namas, prie kampo P STREET. Pre-
 kė buvo \$4500, dabar jau \$2700 ir \$700 įmokėti.

13. 2 šeim., 9 kamb. medinis namas, prie Bolton St.,
 arti Dorchester St. Prekė \$1600 ir \$300 įmokėti, o liku-
 sius ant lengvų išlygų. Savininkas parduoda taip pigiai
 užtai, kad jam pinigai yra labai reikalingi.

14. 3 šeim., 16 kamb., vanios, pečiai, skalbynės, elek-
 tros zvanai, kalbėjimo triubos, pijazai; medinis atskirai
 budavotas namas, prie MERCER ST., arti pamario pa-
 rankiausioj vietoj S. Boston'e. PREKĖ \$4500 ir \$1000
 įmokėti.

15. 3 šeim. 14 kamb., su visomis vigadomis, prie OLD
 HARBOR ST., arti Thomas Park kalniuko. PREKĖ
 \$4500 ir \$500 įmokėti, o likusius mokėti vietoj rendos.

16. 3 šeim., 14 kamb., toiletai, gazai kožnai šeimynai,
 aptaisytas pirmos klesos namas, prie A ST. Prekė \$3800
 ir labai lengvos išlygos.

17. 3 šeim., 14 kamb., vanios, skalbynės, elektro zva-
 nai, kalbėjimo triubos ir pijazai; medynis pusnaujis na-
 mas, randasi prie STORY ST., arti G St. ir Thomas
 Park'o, Lietuvių apgyventa vieta. Prekė \$5300 ir tiktai
 \$500 įmokėti, likusius ant labai lengvų išlygų.

18. 3 šeim., 17 Kamb., 3 vanios, 3 pečiai, garinė šilu-
 ma, skalbynės, elektros zvanai, pijazai; medinis atskirai
 budavotas namas, ant E. Third St., arti City Point parko.
 Prekė \$6500 ir tiktai \$1000 įmokėti ir likusius ant leng-
 vų išlygų. Yra geriausias pirkimas kas nori gyventi gra-
 žioj vietoj.

Jeigu iš šito listo Tamistom nėra patinkamo namo, tai malonekite užėiti į ofisą ir paaiškinti mums kokis Ta-
 mistom namas tikty labiausiai, apie katrą vietą, nes mes turim kelius tukstančius namų ant pardavimo ir visų ne-
 galim aprašyti. Mes netikiai turim So. Boston'e, bet ir Boston'e, Cambridge'uje, Dorchester'yj, Brighton'e, Chel-
 sea'ose ir visuose aplinkiniuose miesteliuose.

Tai gi kas turite 50 dolerių arba daugiau, kreipkitės į mūsų ofisą ir mes parduosime tamistai NAMĄ, arba
 FARMĄ tokią, kokia Tamistai patiks, ir toj vietoj kurioj Tamista panorėsite.

A. Ivaszkevicz,

315 W. BROADWAY.

SOUTH BOSTON, MASS.

TELEPHONE SOUTH BOSTON 605

Vietos žinios.

PAKVIETIMAS.

Balandžio 23 d., t. y. Velykų pirmą dieną vakare Lietuvių svietainė (ant kampo E ir Silver str.) bus didelis koncertas su literatūros skyriumi ir kalbomis. Vakarą rengiamas Povilo Višinskio 10 metų mirties paminėjimui ir drauge naudai "Žiburėlio" draugijos mokslieviams šelpti. Vakara rengia A. L. T. Sandaros 7 kuopa dalyvaujant "Gabi-jai", Liet. muzikos konservatorijos mokiniais su mokytoju M. Petrausku ir kt. Vakaro programa maž-daug tokia: pirmiausia "Gabi-jos" choras, vadovaujant komp. M. Petrauskiui, padainuos Lietuvių himną. Po himno g. Žemaitė pasakos savo atsiminimus apie Povilą Višinskį ir perskaitys naujai parašytą vaizdelį "Studentas", kur ir bus nupiešta Povilas Višinskis. Po to bus keli muzikalės dalies numeriai, kurių išpildys Lietuvių Muzikos Konservatorijos mokiniai iš Bostono ir Montello. Ponia A. Bulotienė kalbės apie "Žiburėlį" ir moksleivių šelpimo reikalą. Ponia Bablauskienė su-loš monologą: "Rauda senos motinos". Trumpai pakalbės M. Šalčius ir A. Rimka. Toliau p. A. Bulota kalbės apie Povilą Višinskį kaip apie visuomenės veikėją. Čia vėl bus koncertinė dalis. Tarp kita ko p. A. Bulotienė paskambins ant piano savo kompozicijų. Vėl dainuos "Gabi-jos" choras.

Taigi vakaro programą platus ir įvairus. Pradžią 7:30 vak. Įžanga dovanai, tik bus renkamos aukos nukentėjusiems nuo karės moksleiviams šelpti arba "Žiburėliui". Visų, kurie nori daug naudingų dalykų išgirsti ir gražiai laiką praleisti ir kurie prijaucia vakaro tikslui, — širdingai kviečiame atsilankyti.

Rengimo komisija.

TAG DAY, surengtas Bostono Tautos Fondo balandžio 15 d., davė tik \$1.420. Mums praneša, kad tarp rengėjų kilę del tų pinigų nesusipratimų. Mat, atsirado tokių, kurie reikalavo, kad visi tie pinigai būtų pasiūsta tiesiog į Lietuvą, bet kun. Kemešis su savo šalininkais neduoda ir siūnia Chicago į Tautos Fondą.

SO. BOSTONO LIETUVIŲ GASPADINIŲ KLIUBAS KUNIGUI KEMEŠIUI.

Gerbiamas Tamsta! Mes Tamstą pasirašėm kaip kunigą, kaip inteligentišką žmogų, laukdamos ir tikėdamos, kad Tamsta kaip pakviestas kalbėti del mūsų kluho kaipo inteligentas inteligentiškai ir pasielgsi. O Tamsta pasielgei suvisai nepadarei. Susikvietęs kuodžiausia publikos, išbiurojei Kluhą visokiais žodžiais, ko žmogus, turėdamas kiek sąžinės ir supratimo, niekad nebūtų išdrįsęs padaryti, kaip kad Jūs

padarėt, kunige Kemeši. Norėtumėm žinoti, su kokių tikslu Jūs taip mus šmeižėt, išvadindamas visas Kluho nares visokiomis karčiam-ninkėmis, sakydamas, kad mes alaus prisipirkusios pardavinėjam po 5 centus už dirbdamos po 20 centų ant bakso, kad per naktis savo kambariuose uždarę merginas laikom, kur ir vainikėlius praranda. Nėgana dar to, sakėt, kad taip darom ne tik su merginoms, ale ir savo locnas mergaites piktinam ir mokinam taip elgtis.

Tai kurgi pas Jūs gėda ir teisybė?

• Prirodyk Tamsta nors vieną, kuri prie mūsų kluho priklauso, kad užsiimtų tokiais nešvariais darbais, kokius Tamsta mums primetinėjai?

Mes gerai žinodamos, kad to pas mus visai nesiranda, mes pasijutom labai užgautos nuo kunigo Kemešio. Todėl mes reikalaujam prirodyt, kur ir pas katras Lietuvių Gaspadinių Kluho nares taip, kaip kun. Kemešis sakė, yra daroma? Jeigu kun. Kemešis to neprisirodys, tai pasilikis — melagis ir šmeižikas. Paskui kun. Kemešis pradėjai boikotuoti mūsų konstituciją, kad ne ant gerų pamatų pastatyta, kad mūsų konstitucija į žmogaus sąžinę visai nesikiša, tik užsiima vien draugystės reikalais.

Tamsta liepei katalikėms prie mūsų draugystės nesirašyti, — tai už kokias Jūs mums skaitote? Dar Jūsų čionai nebuvo, o mes katalikės buvom ir Jūs gal vėl ne-

bus, o mes katalikėmis pasiliksim prie tos bažnyčios, kur esame daug savo centų sudėjusios ir prie jos pastatymo prisidėjusios. O dabar kunigas Kemešis tenai gyvenimą darydamas dar drįsta mumis taip nesąžiningai šmeižti.

S. B. L. G. K.
Komitetas.

PIRMOS GEGUZES AP-VAIKŠČIOJIMĄ rengia suvienytos So. Bostono Dr-jos. Paroda prasidės nuo 6:45 vakare, 1 d. gegužės (may), griežiant D. L. K. Gedimino Baliuno šermentis p. Piva-Dragašiaus. Pradės eit nuo kampo E-St. ir Broadway į Bostoną.

Po parodos Common sode bus prakalbos. Kalbės "Ke-leivio" red. St. Michelsonas, J. B. Smelstorius ir kiti.

Kiekvienas darbininkas turi šį pranešimą tēmyti, kad nepamiršus dalyvauti parodoj.

M. M. Plepis.

ŠIRDINGAI AČIU.

So. Bostone per Juozapo Baliuno šermentis p. Pivariunas surinko ir prisiuntė T. F. skyriaus kasieriui A. Zaleckui \$16.00 aukų. Visiems aukotojams vardan vargingos Lietuvos ištariu širdingą ačiu.

A. Zeleckas.

Copenhagenas. — Iš Berlino pranešta, jog Vokietijos valdžia atšaukė iš Berno (Šveicarijoj) savo karišką atašė, majorą von Bismarck. Del kokių priežasčių tai padaryta, nėra žinios. Privat-

iniai pranešimai sako, jog tarp Vokietijos ir Šveicarijos iškilo ginčai del to, kad Vokietija atsisakė pavesti Šveicarijai kanuoles, kurias ji nuo Kruppo fabriko nupirko.

SKAITYKIT IR PLATINKIT "ATEITĮ". NEUŽMIRŠKIT "JAUNOSIOS LIETUVOS."

LIETUVIAI VIENYKĖS IR GELBĖKITE TAUTIEČIUS LIETUVOJE!

Gera žinoma, jaunas lietuvis artistas-piešėjas, A. J. Dulbis, išleido labai dailias atvirutes, kurių paveikslėlis telpa šiame N. Visas pelnas nuo parduotųjų atviručių yra skiriamas Lietuvos Gelbėjimo Fondui, šelpimui nukentėjusių lietuvių nuo karės.

Atvirutės yra puikiai nudailintos ir atspausdintos ant balto 4-ply Federal Bristol popieriaus; antros yra specialiai dailės mylėtojams pagamintos ir rankoms koloruotos su 8-mis spalvomis.

Prekės: Paprastųjų atviručių, 2 už 5c., 6 už 15c., tuzinas už 25c. Koloruotos: 10c. už vieną; 25c. už 3; 50c. už 6; ir \$1.00 už tuziną.

Galima gauti "Ateities" redakcijoje ir visose didesniose knygų krautu-vėse arba siųskite užsakymus su stampomis pinigais, arba "Money Order" pas: A. J. DULBIS, 43 Holly Str., Flushing, New York.

Agentai meldžiami kreipties pas išleidėją; jiems bus nuleidžiama tam tikras nušimtis.

ŠOKIAI

Surengti Lietuvių Jaunimo Ratelio, bus pirmą Subatą po Velykų, 29 d. Balandžio-April 1916 metų, prasidės 7-tą val. vakare ir tęsis iki vėlai naktį, Lietuvių Salė, kamp. E ir Silver gat., So. Boston, Mass.

Šiuomi užprašome visus lietuvis ir lietuvautes atsilankyti koskaitlingiausiam ant šių puikių šokių, kur galėsite linksmai ir smagiai laiką praleisti ir iki valiai prisiokti. Jurgio Dragašiaus Orchestra grajis visokius naujausios mados šokius. Visi ateikite, nes paskutiniai tokie šokiai prieš vakarą.

Įžanga: vyrams tiketai po 35 centus, moterims ir merginoms po 25c. Visus širdingai užprašo KOMITEAS.

MANO TAUTIEČIAMS

Juozas Zupkauskas.

Šiuomi apreiškiu savo draugams ir abelnai visuomenei, jog aš dabar tės dirbu visiems gerai žinomam Krautuvėj HARRISON KOMPANIJOJ prie Washington gatvės, kamp. Beach. Po kelių metų aš kaus ir atydaus darbo, mano megiškas siekimas išsilavinti pramonės dirvoje, yra pilnai pasiekta. Bet kadangi da ir dabar mano pasiekimas priguli nuo to, kaip mūsų tautiečiai mane parems savo atsilankymu, į mūsų krautuvę ir atreikalavimais mūsų drabužių.

Todel aš šiuomi nuširdžiai kviečiu visus savo draugus ir visus tautiečius atsilankyti koskaitlingiausiam į mūsų krautuvę, aš jums stengsiuosi patarnau kogeriausiam sulig savo išgalės, ir užtikrinu jus jog bus pilnai užganėdinti mano patarnavimu. Paremdami man ištiesite man savo pagelbos ranką ir padėsite man pakilti augščiau šioj didelėj krautuvėj, kurią aš su pasididžiavimu reprezentuoju. Dėkavodamas savo seniems draugams praityje man suteiktą pasipirtį ir tikėdamas jog ateityje taipgi mane remsite atsilankydami į mūsų krautuvę, laukuosi del jūsų patarnavimo, jūsų žemiausias tarnas

JUOZAS ZUPKAUSKAS.

Didelė drabužių, papuošalų ir čėverykų krautuvė Harrison-Kompanijos yra gerai žinoma visoj Naujojoj Anglijoj delei savo teisingos pirklystės ir žemų kainų.

Mes pilnai gvarantuojame kiekvieną daiktą pas mus pirtą, ir pinigai tuojaus bus sugražinti, jeigu busite kuomi nors neužganėdinti. Materijos naudojamos teisingai išaugštintiems HARKO idirbimo drabužiams yra šaltam vandenyje mirkintos, kas užlaiko drabužį visumet gražioj papdėj ir apsaugauja nuo traukimosi ir susikraipymo.

Harko Siutai vyrams ir moterims Vyrams nuo \$12.50 iki \$25.00.

Harko Pavasariniai Overkoti nuo \$9.75 iki \$20.00.

Mes užlaikom kopuikaušius ir Vyru papuošalų ir skrybelių, taip gi geriausios Parekard čėverykus po \$4.00 ir \$5.00 pora. Iš čėverykų nuo \$2.50 iki \$3.00.

The Harrison Company

662-672 Washington Street,
Kampas Beach

Vienatinis visam Bostone visokių gerimų

Lietuviškas Sklodos

Kuriame galima gauti visokių puikiausių Degtinių, Vynų, Likierių, Kordalių, naminių ir importuotų. Galima gauti visokio Alaus Bačkutėmis ir Buteliais (baksais). Turime visokių Cigarų. Užsakymus pristatome greitai į visą dalis miesto. PATARNAVIMAS KOPUKIAUSIAS ŽEMOS KAINOS.

Petras Čaplikas,

157 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Vaclavas W. Chižius GRABORIUS

Atliekam visokius Graborių darbus sulig naujausios mados greitai gerai ir pigiai. Taipgi važiuojame ir į kitus miestus ir nei kiek brangiau nerokuojam už toki savo patarnavimą. Adresas:

310 W. Broadway, South Boston, Mass.

Tel. So. Boston 1385-R arba 1642-R

Jonas Klimas

Kvietku išdirbejas

Parduodam visokių rušių kvietkas, parsamdom Karietas ir Automobilius visokiuose reikaluose. Patarnaujam greitai ir pigiai. Adresas

310 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Tel. So. Boston 1385-R arba 1642-R

Biznieriiai visada garsinkites 'Ateity'.

Prieš Velykas

Visiems vyrams patarčiau nusipirkti apatinį Union Siutą, nes labai smagu nešioti.

Nusipirkite gerus vasarinius čėverykus — dabar yra iš ko pasirinkti.

Užprašau visus didelius ir mažus atsilankyti i mano krautuvę, nes parvežiau visokių tavorių padarytu sulig naujausios mados.

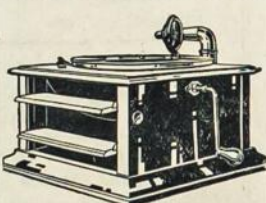
—o:—

Kada pirksti čėverykus, nepamiršk paprašyt po vardu BOSTONIAN, tai yra geriausi ir drūčiausi Vyrų čėverykai — \$3.00 ir \$4.00.

Taipogi užprašau visas Mergaites ir Moterėles atilankyti ir nusipirkti gerus čėverykus. Kaina nuo \$1.50 iki \$3.50.

—o:—

Nuoširdžiai užprašau visus pas mane atsilankyti.

Pas mus galima gauti Grafafonų ir visokių lietuviškų Rekordų.

Visus vaikus užprašom, kad nusipirktumėt po vieną Kaklaraištį (Nektaižą) pas mane, nes parvežiau naujų labai daug — apie 10,000.

C. P. YURGELUN,

377 West Broadway,

—o:—

South Boston, Mass.